PACE ȘI PRIETENIE · PAIX ET AMITIÉ · МИР И ДРУЖБА · PEACE AND FRIENDSHIP · 和平與友誼

FRIEDEN UND FREUNDSCHAFT · PAZ Y AMISTAD · BÉKE ÉS BARÁTSÁG · FRED OCH VÄNSKAP · POKÓJ I PRZYJAŹŃ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI
Seria II-a
Nr. 1944
Sîmbătă 30 iulie 1955
4 pagini
20 bani

Prima corespondență din orașul Festivalului

VARȘOVIA (prin telefon de la trimișii noștri).

Cu ce să începem? Impresii multe, fapte deosebite. Am ales însă pentru astăzi drumul nostru de la București la Varșovia, cantonarea și desigur pe curînd vizitarea orașului.

...Iată-ne în Ungaria vecină și prietenă. La frontieră domină îmbrățișările, vorba bună și naturală... „Pe-rinita". Același lucru în nenumăratele orașe din Ungaria.

La ora 13 intrăm în Cehoslovacia prin punctul de frontieră Sturovo. Aici ne așteaptă tineri și tinere, — membri ai Uniunii Tineretului Cehoslovac purtînd pe bluze o insignă: Festival. Ei ne însoțesc pe tot teritoriul Cehoslovaciei. Nimic nu scapă atenției gazdelor care se grăbesc să ne aducă ilustrate spre dimineață deoarece Cehoslovacia am traversat-o în cea mai mare parte noaptea. Găsim în fiecare compartiment ilustratele însoțite de țigări, pachete de mîncare. In orice gară ne-am oprit, la orice oră, ne întîmpină cîntecul unei fanfare care nelipsit avea în repertoriul său un cîntec romînesc.

Este ora 7, ora Poloniei. Cu o oră mai devreme ca cea a Romîniei. Am intrat pe teritoriul R. P. Polone, gazda celui de al V-lea Festival.

Nu vă vom transmite acum despre primirea ce ni s-a făcut în tot lungul drumului, de la graniță și pînă la Varșovia, întrucît ospitalitatea poloneză merită mai mult.

Varșovia e uimitoare.

La gară sîntem salutați de reprezentanți ai Uniunii Tineretului Polonez și F.M.T.D. Răspunde din partea delegației noastre Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.

In poloneză și romînă, răsună lozinci despre prietenia dintre popoarele noastre. Fiecare dintre noi are brațele pline cu florile date de tinerele poloneze care ne așteptau.

...Se înnoptează și-n acest cartier așezat pe malul Vistulei, cartierul unde se găsește prima fabrică de auto-turisme poloneze, viața își urmează cursul. Dar un fapt nou e intervenit și acest lucru îl exprimă președintele sfatului popular raional care în numele populației ne adresează un călduros salut de bun venit. In curtea cantonamentului din strada Felinskiego ne întîmpină nenumărați copii care pînă seara tîrziu nu ne părăsesc.

...Și acum pe mîine, dragi cititori.

In ajunul marii sărbători de la Varșovia

ÎN GĂRILE VARȘOVIEI sosesc trenuri de pretutindeni. Pe străzile învestmîntate sărbătorește au și sosit mii și mii de tineri din întreaga lume. Peste tot se fac ultimele pregătiri.

Numai cîteva ceasuri și Festivalul va începe să dăruiască momente de neuitat celor peste 30.000 tineri veniți din 115 țări.

Mărețele idei ale păcii și prieteniei — sub semnul cărora se desfășoară și acest Festival — găsesc un puternic ecou în sufletele maselor largi de tineri din toate colțurile lumii. Tînăra generație este vital interesată în menținerea păcii, în consolidarea prieteniei între popoare ca o premiză absolut necesară în vederea înlăturării primejdiei unui nou război. In zilele noastre, cînd cauza păcii întrunește adeziunea tuturor popoarelor, cînd ideea coexistenței pașnice a căpătat o autoritate incontestabilă, Festivalul își aduce partea sa de contribuție la înțelegerea între popoare, la destinderea încordării în situația internațională.

In zilele Festivalului, solii sosiți la Varșovia, tineri de diferite convingeri politice și credințe religioase, se vor întîlni însuflețiți de aceeași năzuință de pace, hotărîți să întărească și mai mult legăturile de prietenie și colaborare, în numele păcii, în numele viitorului fericit al omenirii. Acum, după conferința de la Geneva, cînd în sufletele oamenilor simpli de pretutindeni s-a aprins cu mai multă putere ca oricînd flacăra speranței într-o pace trainică, Festivalul de la Varșovia va dovedi odată mai mult că tineretul democrat reprezintă o mare forță, a cărui voință nu poate fi nesocotită.

Zilele petrecute la Varșovia îi vor face pe tineri să se cunoască mai bine, iar cunoașterea poate aduce totdeauna prietenia. Se vor lega asemenea prietenii pe care nici distanțele, nici timpul nu le va putea destrăma. Festivalul va întări și mai mult simțul de răspundere al tinerei generații, va dezvolta convingerea profundă că tinerii, în rîndurile popoarelor lor, pot și trebuie să aducă o contribuție sporită la eforturile nobile îndreptate spre înlăturarea pericolului unui nou măcel mondial.

Solidaritatea tinerei generații este o forță care acționează cu vigoare și eficacitate. Și fiecare Festival Mondial întărește acest spirit de solidaritate a tineretului. Unitatea și solidaritatea tineretului își găsesc o puternică expresie în existența și activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat și a Uniunii Internaționale a Studenților — sub egida cărora se desfășoară Festivalul. A lărgi neîncetat rîndurile F.M.T.D. și U.I.S., a lărgi colaborarea dintre aceste organizații și alte organizații naționale și internaționale de tineret, a realiza unitatea de acțiune a tineretului lumii — sînt obiective de luptă pentru tinerii din toate țările, pentru toți acei care iubesc pacea, bucuria creației și care urăsc războiul și distrugerile.

Solii tineretului romîn, tineri cu care patria se mîndrește, se găsesc de acum de cîteva ore în minunatul oraș de pe Vistula. Ei sînt înconjurați de dragostea, atenția caldă, frățească, a reprezentanților tineretului din numeroase alte țări, tineret care nu a uitat zilele minunate petrecute la București. Reprezentanții tineretului romîn la Festival vor vorbi tuturor despre hotărîrea nestrămutată a tinerei noastre generații de a-și aduce aportul la lupta generală pentru pace și prietenie. Ei vor vorbi despre marile posibilități de dezvoltare pe care le are tineretul romîn în patria sa liberă și independentă, sub soarele democrației populare. Ei vor povesti trimișilor tineretului cinstit al lumii despre realizările regimului nostru democrat-popular, despre hotărîrea întregului popor de a apăra și consolida aceste realizări.

...Cîteva ore și trompetele vor suna anunțînd deschiderea Festivalului. Către Varșovia se îndreaptă gîndurile tinerilor cinstiți de pretutindeni. Către acest minunat oraș se îndreaptă gîndurile întregului tineret al patriei noastre. Sufletul, inima noastră bate alături de cea a solilor tinerei generații din întreaga lume.

Salutul nostru fierbinte către cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie!

Calde urări întîlnirii tinereții

Acad. C. I. Parhon

Două săptămîni de zile tînăra generație a lumii își va flutura, sub soarele Varșoviei, flamurile sărbătorești. Zeci de culori, alăturate în steagurile numeroaselor țări de pe toate continentele globului, vor înscrie pe seninul cerului de vară simbolul unirii și al prieteniei.

Festivalul de la Varșovia va avea loc în împrejurări internaționale noi, caracterizate prin victoriile pe care voința de pace a popoarelor lumii le-a obținut în ultima vreme și prin existența unor fapte concrete ce dovedesc posibilitatea unei largi destinderi internaționale.

Tineretul lumii și-a manifestat în ultimii ani de nenumărate ori dorința fierbinte de pace, aceasta fiind prima condiție a unei vieți creatoare și luptătoare pentru fericire. Tineretul lumii urăște glasul exploziilor și al sîngelui și luptă împotriva amenințărilor morții, fiind convins că între popoare, indiferent de locul geografic și de evoluția acestora, limbajul universal al dorinței de mai bine, limbajul științei și al artei pot și trebuie să aducă lumina înțelegerii, a prieteniei și a colaborării rodnice.

Toate aceste sentimente ale tineretului lumii se vor manifesta încă odată, într-un mod deosebit de convingător și de larg, cu prilejul măreței întîlniri din cadrul Festivalului.

Tinerii din patria noastră, la fel cu prietenii lor necunoscuți, dar apropiați din toate punctele globului, s-au pregătit intens în vederea Festivalului. Ei au întîmpinat această sărbătoare a tinereții, a păcii și prieteniei, cu un entuziasm vrednic de cei ce, cu toată puterea și vigoarea anilor lor tineri, creiesc patriei o viață nouă făurind pentru ei și pentru urmașii lor un viitor luminos și fericit. Delegații tineretului din R.P.R. vor oglindi la Varșovia o parte din fața nouă a țării, vor face cunoscute unele dintre realizările poporului nostru pe calea construirii socialismului. Ei se vor simți acolo, în mijlocul capitalei Poloniei luptătoare, frați buni cu toți tinerii lumii, de la vechii și neclintiții lor prieteni sovietici pînă la tinerii veniți din cele două Americi, din Africa și din Asia. Alături de toți ceilalți participanți la Festivalul de la Varșovia, tinerii romîni își vor manifesta cu hotărîre și cu demnitate dorința lor nestrămutată de pace.

Măreția întîlnirii de la Varșovia o presimt și o știu nu numai tinerii din lumea întreagă, care își îndreaptă cu toții privirile spre această sărbătoare. Alături de avîntul tinereții, inimile tuturor oamenilor cinstiți și chiar ale acelora pentru care propria lor tinerețe este o simplă amintire întîmpină cu bucurie și cu nădejde Festivalul de la Varșovia. In asemenea prilejuri în care se afirmă sărbătoresc zorii rodnici ai unui viitor mai bun și mai fericit, pentru întreaga omenire, inimile celor vîrstnici întineresc și ele și îmbrățișează cu dragoste gîndurile curate ale unui tineret ce-și exprimă dorința de a construi, în pace și prietenie, o viață luminoasă.

Iată de ce țin să aduc un salut cald și urări de reușită deplină atît delegației romîne, cît și tuturor participanților la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

Salut din inimă Festivalul!

Dumitru Arjan
Erou al Muncii Socialiste

Mîine în Varșovia eroică a Poloniei democrat-populare, zeci de mii de tineri se vor întîlni la marea sărbătoare a tinereții, păcii și prieteniei.

În numele brigăzii pe care o conduc adresez tinerilor soli ai păcii și prieteniei un salut fierbinte pornit dintr-o inimă sinceră de muncitor care iubește pacea.

Nu-i nimic mai înălțător în viață decît să muncești pentru progres, pentru fericire.

Tinerii petroliști întîmpină marea sărbătoare de la Varșovia ce se va desfășura sub lozinca „Pace și Prietenie" cu o mie tone de țiței dat patriei peste plan. O mie de tone țiței, acesta-i mesajul tineretului nostru petrolist adresat Festivalului. Pînă în prezent datorită aplicării înaintatelor metode ale tehnicii în extracția țițeiului, muncitorii schelei Tîrgoviște, printre care mulți tineri, au dat patriei cu 4,07 la sută mai mult țiței și gaze. Obținerea acestor realizări a fost posibilă și datorită aplicării inițiativei geologilor, de repunere în producție a sondelor abandonate de capitaliști.

Printre cele patru sonde redate producției după zeci de ani de părăsire, se află și sonda 211. La această sondă ca și la celelalte și-au dat aportul și tinerii noștri. Producția ce o dă azi sonda 211 a înlocuit forajul unei sonde de la început și pînă la sfîrșit. Mulți tineri din brigada mea, ca maistrul sondor Năstăsescu Ion, Andrei Gheorghe, șofer pe granic. Rotaru Dumitru maistru sondor și alții, în cinstea marii sărbători a tineretului de la Varșovia, au realizat depășiri de 322 la sută la intervențiile făcute sondelor de producție.

Lor li se alătură și petroliștii vîrstnici care tot așa de fierbinte iubesc pacea. Strînși uniți, noi nu vom precupeți nici un efort cînd e vorba să apărăm pacea și vă asigurăm pe voi, soli ai tineretului lumii că tineretul patriei mele își va înzeci eforturile în muncă pentru a face ca Republica Populară Romînă să fie mai puternică, mai bogată, mai frumoasă.

MESAJUL TINERESC AL PĂCII ȘI PRIETENIEI

Este ușor de urmărit cu ochii pe harta Europei drumul străbătut de ștafetele tinere ale păcii și prieteniei spre Varșovia, a cincea capitală a Festivalului. In avîntul lor sprinten, trecînd peste hotare și fluvii și munți, prin orașe și sate, și centre industriale, și cetăți universitare, și porturi și gări, pe cîmpii cu holdele în seceriș și pe lîngă furnalele uzinelor, pe lîngă stadioanele de sport și șantiere, silozuri, cămine de odihnă și tabere de școlari în vacanță; preluînd dintr-o mînă în alta, simbolica torță nestinsă a lampadoforilor elini; întîmpinați pretutindeni cu aclamații de tineretul altor țări și popoare însetate de pace și prietenie — s-au apropiat zi cu zi, de ținta finală.

Iată-i ajunși!

Ușor este de urmărit tot așa pe planisferă drumul străbătut de solii tineretului din toate ungherele planetei, de sub cerul polar și de la antipozi, din atolii de mărgean ai Pacificului, de sub alte constelații, din Țara de Foc și din Noua Zeelandă, din platourile înalte ale Mongoliei și din forfota Londrei, din fiordurile Norvegiei și de pe țărmurile Nilului cu piramidele milenare, din Uniunea Sovietică, din Africa de Sud, din Antile, din Congo, din Canada, din țara celor o mie de lacuri, din China, din Franța universităților medievale și din Mexicul cu vestigiile unor civilizații stinse și altei civilizații renăscute, din Brazilia, din Australia, din ținuturile încă sîngerate de urgia războiului, Coreea și Vietnam. Au pornit toți din țările lor traversînd mări și oceane și continente de jur-împrejurul planetei, ducînd cu dînșii patriile lor deosebite, iubirea locului natal, graiul, portul, cîntecele, datinile, religiile, formele lor de cultură, de viață și de civilizație deosebite — și mai presus de ele o aspirație comună: pacea și prietenia.

Iată-i ajunși!

Și iarăși, ușor este de asemenea a urmări astăzi cu gîndul și cu o rapidă recapitulare drumul străbătut numai în cîțiva ani de irezistibila mișcare a tineretului și studenților lumii în această neogoită luptă pentru a statornici încrederea reciprocă întemeiată pe cunoașterea reciprocă, în această luptă pentru pacea și prietenia fecundă în roade; în această luptă pentru a-și asigura dreptul la viață. După Festivalul de la Praga, cel de la Budapesta, după Budapesta cel de la Berlin; după Berlin Festivalul din Bucureștiul nostru; și acum, cel de al V-lea Festival, de la Varșovia, capitala renăscută din ruini. Numărul participanților s-a înzecit. S-a înzecit și experiența și capacitatea de organizare și conștiința forței și a solidarității și încrederea în biruința năvalnicei acțiuni pe care nu va mai izbuti s-o zădărnicească nici o putere din lume, fiindcă e în asentimentul lumii și al vremii.

De altfel, vremea nu s-a grăbit oare s-o confirme cu prisosință?

In timpul Congresului mondial al tineretului care a precedat cu cîteva zile Festivalul de la București, din 1953, în sala adunării pavoazată cu toate drapelele țărilor și popoarelor din cele cinci continente, nu s-a deslănțuit un adevărat delir de însuflețire la vestea încetării ostilităților din Coreea? Nu s-au îmbrățișat atunci cu lacrimi de bucurie în ochi și cu un chiot de triumf delegații tineretului coreean și ai tineretului american, englez, canadian, chinez, francez, japonez, indonez, vreme de peste două ore, într-o spontană manifestare a înfrățirii pe care nimeni din cei de față nu vor uita-o toată viața? Iar acum, Festivalul de la Varșovia, nu se deschide oare abia la cîteva zile după Conferința de la Geneva care inaugurează o altă etapă în relațiile dintre state?

Visul și aspirațiile de ieri, iată-le, începutul realității de mîine!

Ce fericit, ce privilegiat tineret, oricît de aspre i-ar mai fi încă vicisitudinile!

Dar pentru acest tineret privilegiat de astăzi, care-și pregătește singur viitorul și s-a învrednicit să-și apere astfel singur dreptul său la viață, cît de anevoie îi va fi fiind să-și imagineze destinul vitreg, destinul tragic al generației noastre, cu elanurile tinereții mutilate și ucise în monstruoasele hecatombe ale primului și celui de-al doilea război mondial!

E ceasul poate să le-o amintim cu suspinele amintirilor noastre, ale foștilor tineri de-atunci ca să măsoare așa mai bine imensitatea drumului străbătut. Și ca să-și explice așa unele mutilări și cicatrici lăuntrice — fără aceasta inexplicabile — care ne-au întunecat și ne mai întunecă încă anii maturității cu dezolarea că nu ne-au îngăduit vremurile să ne apărăm și noi tot așa de spornic pacea, dreptul la viață, viitorul, alinarea dulce a prieteniei și galvanizata conștiință a solidarității. De cîte ori n-am auzit întrebarea grea de mustrări: dar voi ce-ați făcut?

Imi mai stăruie și acum în urechi...

Ce ne-a pregătit însă pentru îndeplinirea unor asemenea aspirații cu totul himerice și inoperante pe-atunci? Incepînd cu cele dintîi jucării de copil, cu soldații de plumb, cu pușca de lemn și cu sabia de tinichea, cu jocurile și cîntecele copilăriei, cu cărțile de școală, cu lecturile de mai tîrziu, toate plămădeau în noi „iubirea de patrie și de popor" din drojdia dospită a urii și a bănuielilor, a neîncrederii față de alte popoare. Iar chiar acei cu vagi reverii pacifiste, ce cunoșteau concret despre realitatea altor patrii și popoare? De unde puteau să-și soarbă substanța unor convingeri adînci, ferme, verificate? Planeta, țările, popoarele, cum ni se înfățișa dincolo de textele cărților didactice alcătuite dinadins pentru a întreține o atmosferă de suspiciune, în subconștientul viitoarelor contigente de recruți, carnea de tun a războaielor? Privirile rătăcind nostalgic de pe-o foaie pe alta a albumelor de timbre poștale. „*Inconjurul pămîntului în 80 zile*", romanul lui Jules Vernes, cîteva cărți de călătorie — și atîta tot!

Și atîta tot și atîtea toate, la care mă gîndeam cu melancolie în vara anului 1953, în timpul Festivalului de la București, cînd adierile molatice ale vîntului fluturau multicolorele steaguri ale tuturor popoarelor oriunde întorceam ochii și cînd conștiința solidarității planetare se afirma concret tineretului voios pe bulevardele Capitalei noastre prin prezența sutelor și miilor de soli ai tineretului lumii de toate nuanțele epidermii și de toate gințile, cu toate costumele lor, cu graiurile, cîntecele, veselia, entuziasmul și prieteșugul lor. Avut-a vreodată generația mea prilejul să capete măcar un dram din această conștiință atît de luminos concretizată a solidarității planetare sau măcar să și-o imagineze cumva?

Cînd și cum și unde s-a întîlnit și s-a cunoscut tineretul lumii de-atunci?

Numai cu un singur prilej. Față în față, pe cîmpurile de bătălie, pîndindu-se să se ucidă în șanțuri, cu arma la ochi.

Aceasta era monstruoasa, hida, cruda realitate pentru care au fost pregătite generațiile noastre tinere de-atunci încă de pe băncile școlilor, prin carte, prin jocuri, prin cîntece, prin poezie și prin artă chiar — cu o perfidă și perseverentă premeditare.

Imi amintesc vacanța studențească din vara cînd se urzea în umbra cabinetelor diplomatice deslănțuirea celui dintîi război mondial. Ultima vară dinaintea înfricoșătoarelor urgii care de două ori au decimat tineretul lumii pe uriașele nesățioase ruguri. O grădină publică de oraș quasi-provincial. Orchestra militară în eternul pavilion. Eternele valsuri ale lui Strauss. Cîțiva prieteni, colegi de Universitate ocolind svîrcolirile fluturilor nocturni, rostogoliți sub lampadare cu aripile arse de dogoarea becurilor ferindu-se să nu-i strivească sub tălpi, fără a bănui o singură clipă că peste puțină vreme se vor svîrcoli ei înșiși în chinurile morții, cu fruntea căzută în smircuri, după ce vor fi ucis și dînșii alți frați de aceeași vîrstă urmînd legea odioasă a războiului acela: Ucide, ca să nu fii ucis!

Da! Orchestra cînta un vals langouros de Strauss. Toți se înflăcărară în veșnicile noastre discuții tinerești gesticulînd, vociferînd, indignîndu-se și împăcîndu-se în aceleași veșnice și nevinovate desbateri despre cărțile dragi de-atunci ale generației mele. Anatole France, Tolstoi, Dickens, Balzac, Welles, Gorki, Jack London, Ibrăileanu, Hogaș, Sadoveanu, Galaction... Discutau dilatîndu-și piepturile cu sumețiile tinereții și oprindu-se să aspire lacom văzduhul amețitor al nopții de vară cu efluviile parfumului de trandafiri, în vreme ce mîna uscată de cioclu a unui general avid de decorații le și înscrisese undeva, pe o hartă de stat-major, locul unde se vor tîrî pe brînci, în patru labe, sub ucigașele rafale de artilerie și secerișul clănțănit al mitralierelor. Vociferau, gesticulau, hohoteau plini de viață și de tinerețe, în vreme ce mîna fatidică le și hotărîse astfel cotlonul de planetă, pe o rîpă de rîu, pe un țanc de stîncă, unde se vor ițî la pîndă cu arma la ochi și cu degetul pe trăgător, să țintească fruntea boltită a unui alt copilandru, din alt asemenea tîrg, să-l rostogolească în țărînă și să-l extermine, deși n-avea pentru ce-l urî de moarte; deși clocotea și acela sbuciumat de aceleași tinerești proiecte, frămîntări și speranțe, pentru a căror îndeplinire n-ar fi ajuns o întreagă viață de om.

Erau aitfel tinerii din tot continentul european, de la Urali pînă la capătul Finister, în sute și sute de alte orașe, sate, universități, școli, fabrici, uzine, de pe sute și mii de ogoare, lanuri și șantiere? Și-i aștepta altă soartă?... Chiar pentru mine, contemporanul lor, amintirea chipurilor de-atunci abia se mai conturează. Chiar pentru mine, glasurile lor abia mai străbat peste timp confuze, înăbușite și stinse... Vin de atît de departe! Sînt acum atît de departe. Atît de departe!... Pe cei mai mulți i-a acoperit țărîna. Cei mai mulți s-au contopit cu țărîna și cu iarba cîmpurilor din atîtea și atîtea cimitire de război. Peste tinerețea și elanurile lor s-a așternut treptat uitarea după ce au căzut pe cîmpurile de luptă cu pumnul încleștat pe armă și după ce stolurile de corbi au coborît deasupra lor să le ciugulească ochii reci care n-apucaseră încă să se bucure deplin de lumina și de căldura blîndă a soarelui.

Jertfa lor n-a rămas totuși pierdută. N-a fost zadarnică. A contribuit și ea prin însăși oroarea ei la făurirea altei conștiințe, la solidaritatea tineretului de astăzi, la măreața și victorioasa luptă pentru pace sub semnul cunoașterii reciproce, sub semnul artelor și creațiilor naționale, al cîntecului, al jocului, al competițiilor sportive, al bucuriei de a trăi și de a învinge dușmanii vieții. Tot ce părea că desparte tineretul de ieri, fiindcă așa măsluiseră realitatea traficanții morții, astăzi îl apropie și-l înfrățește. Asupra viitorului nu mai plutește atît de amenințătoare umbra uriașă, sinistră, a aripei negre de corb, care ne-a întunecat anii pentru totdeauna pierduți ai tinereții noastre, de atunci, sortită să se macine și să se nimicească în toate urgiile celor două războaie, cele mai ucigașe și devastatoare ale tuturor veacurilor.

De departe, urmăresc cu gîndul freamătul tineresc de veselie, de viață, de triumf al solilor din toată lumea adunați la Festivalul de la Varșovia. Și întrezăresc peste capetele tuturor cum filfîie în soare porumbelul alb al păcii, ajuns în sfîrșit la liman sub arcada irizată și aeriană a curcubeului, cu mesajul izbăvitor pentru toate noroadele lumii și pentru toate generațiile ce va să vină: Pace și Prietenie!

Pace, prietenie... Pentru cine sînt prea tîrzii?

Cezar Petrescu

PACE ȘI PRIETENIE · PAIX ET AMITIÉ · МИР И ДРУЖБА · PEACE AND FRIENDSHIP · 和平與友誼

Organizaţia de bază U.T.M. în campania de recoltare

In preajma începerii bătăliei

Începeau grînele să fure culoarea razelor de soare. Prindeau să dea în pîrgă... Ţăranii muncitori făceau ultimele pregătiri de seceriş. Tineretul se pregătea şi el pentru bătălia recoltării. In întreaga comună Vîrtop din regiunea Craiova se făcea simţită înfrigurarea zilelor din preajma începerii strîngerii recoltei.

Intr-o adunare lărgită a organizaţiei de partid s-au dezbătut sarcinile ce le aveau de îndeplinit ţăranii muncitori din comună în bătălia strîngerii recoltei. S-a vorbit printre altele şi despre îndatoririle tineretului.

La acea adunare a participat şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. şi alţi cîţiva utemişti — agitatori ai organizaţiei de partid. De acolo au aflat ei ce sarcini revin tineretului şi cum este bine să muncească pentru înfăptuirea lor.

După cîteva zile, a avut loc o adunare generală a organizaţiei de bază U.T.M. S-au dezbătut problemele legate de campania de recoltare, sarcinile ce reveneau tinerilor la seceriş, la treieriş şi la predarea cotelor. A fost o adunare însufleţită, cum n-au fost multe în organizaţie. Fiecare dintre utemişti voia să-şi spună părerea, să facă o propunere, să-şi ia un angajament... Iar la urmă s-a stabilit planul de bătălie al campaniei, s-a hotărît cum să-şi desfăşoare utemiştii şi tinerii forţele pentru a aduce o contribuţie cît mai însemnată la strîngerea recoltei. S-au stabilit, atunci, precis, sarcinile utemiştilor agitatori şi ale celorlalţi utemişti în desfăşurarea unei intense munci de lămurire a ţăranilor muncitori ca să secere griul la vremea potrivită, să treiere cît mai de grabă şi să predea de îndată — chiar de la arie — cotele către stat; s-a hotărît care utemişti anume vor face parte din colectivul de redactare al articolelor pentru gazetele de perete şi de arii, privind munca tineretului, cine se va ocupa de lozinci şi panouri etc. Toate aceste măsuri alcătuiau planul de acţiune pentru durata campaniei de recoltare.

Se seceră de zor, zi şi noaptea

In comună, secerişul n-a început dintr-odată peste tot. Pe „Padina Plopşorului" sau pe „Vîrcan", griul se copsese — cum spun cei din Vîrtop — mai dinainte. Aşa că ce aveau locuri prin părţile acelea au ieşit mai înainte la seceriş. Utemiştii Dumitru Năboiu şi Nicolae Bălă printre primii pe „Padina", Constantin Stăncuţa — pe „Vîrcan", iar Florea Miligan, Ioan Grigorescu şi alţii — pe „Cioacă".

S-au întîlnit pe seară, pe uliţă. Ion Grigorescu mergea să se sfătuiască cu tovarăşul Ion Mitrache, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. Voia să audă şi părerea lui: să înceapă secerişul ori ba? L-a întîlnit în drum pe Florea Miligan.

— Un-te duci Ioane?

— Merg pe la sfat, să stau de vorbă cu tovarăşul Mitrache. Am fost azi pe „Cioacă" şi grîul pare bun de secerat... Tu ce faci, cînd ieşi la secerat?

— Ce te mai duci la tovarăşul Mitrache? Nu ştii ce ne-a spus la şedinţă? Dacă-i grîul bun, începe... Mîine dimineaţă o să urc şi eu pe „Cioacă" să secer.

A doua zi Florea Miligan şi Ion Grigorescu secerau. Mai erau şi alţi tineri la strînsul recoltei.

Utemistul Dumitru Mladin este agitator al organizaţiei de partid. El, ca şi ceilalţi agitatori utemişti — Ioan Mitrache, Elena Firuţ, Florea Miligan, Nicolae Bălă, Ioan Barbu şi Ioan Ungureanu — se descurcă destul de bine cînd se vede faţă-n faţă cu greutăţile ce i le pune înainte munca aceasta. L-a convins de pildă, pe nea Cantemir Bucătaru că dacă strînge grîul mai tîrziu după ce a trecut vremea bună de recoltat, va pierde din recoltă. Iată cum s-au petrecut lucrurile: începuse grîul să dea în pîrgă. Dumitru Mladin i-a bătut în poartă lui nea Cantemir Bucătaru şi l-a poftit la vorbă:

— Începe secerişul, nea Cantemire. Grîul e numai bun. Matale cînd începi?

— Păi, oi începe şi eu... (i-a răspuns cam îndoielnic bătrînul). Poate că mîine...

A doua zi, Dumitru Mladin i-a bătut din nou în poartă lui Cantemir Bucătaru. Acesta nu ieşise la seceriş

— Am alte treburi, măi băiete... Oi ieşi eu, n-avea grijă...

— C-ai să ieşi şi matale la seceriş, nici nu mă îndoiesc. Dar cînd ai să ieşi?... Că dacă mai stai încă două, trei zile acasă şi ai să te ocupi de „alte treburi", tare mi-e teamă că ai să te întorci de la batoză cu sacii pe jumătate. Grîul se scutură, nea Cantemire...

Pînă la urmă, nea Cantemir a făcut tot cum l-a îndemnat agitatorul. De îndată ce grîul auriu şi-a învîrtoşat bobul, el a fost cu secera în lan.

Au mai fost şi alţii ca nea Cantemir Bucătaru. Puţini însă, doar vreo cîţiva. Dar îndărătnicia lor a dat înapoi în faţa perseverenţei tinerilor agitatori. Iar acolo unde nici ei n-au reuşit, au cerut sfatul comuniştilor, al tovarăşului Ion Rădoi, secretarul organizaţiei de partid. Şi pînă la urmă, tot au biruit.

Pentru a înlesni munca agitatorilor şi a-i face pe ţăranii muncitori să înţeleagă şi mai bine rostul recoltării cerealelor la timpul potrivit, învăţătoarele utemiste Elena Firuţ şi Ecaterina Turcu au ţinut conferinţe la căminul cultural, iar utemista Elena Băiţoi, bibliotecară, a distribuit tinerilor cărţi şi broşuri în legătură cu recoltarea.

Un rol însemnat l-a avut şi stimularea fruntaşilor, popularizarea lor. Cînd utemistul Ilie Romanescu, de pildă, a început secerişul printre primii din comună şi l-a terminat tot printre primii, utemista Ecaterina Turcu a scris despre acest fapt la gazeta de perete popularizîndu-l şi îndemnînd tot odată şi pe alţii să-i urmeze exemplul.

Munca politică de masă desfăşurată a dat roade. Alături de vîrstnici, tineretul a participat efectiv la strîngerea recoltei. Ziua, satul părea pustiu. Doar spre seară se mai însufleţea — cînd se întorceau oamenii de la cîmp. Peste zi nu găseai un tînăr acasă. Toţi erau la seceriş. De multe ori şi în multe locuri, chiar şi în miez de noapte zăreai oameni secerînd de zor, aplecaţi în lan.

Cînd sînt 5—6 secerători în lan, treaba este parcă mai uşoară şi capătul lanului mai aproape. Utemistul Ilie Balaci are secerătoare. La el a terminat de secerat repede. Ionel Bumbucea, Marin Mancu, Sandu Dobrescu şi Alexandru Mihuţ mai aveau încă. Abia începuseră. Le-a sărit în ajutor şi le-a tăiat şi lor grîul cu secerătoarea. O să-l ajute şi ei la căratul grîului la arie. Ilie Romanescu s-a ajutat cu Ion Ungureanu. Au secerat cu rîndul. După ce au terminat lanul unuia, au început secerişul la celălalt. Au mai fost apoi şi alţi tineri care s-au ajutat prieteneşte la strînsul recoltei.

Însufleţirea cu care ţăranii muncitori din Vîrtop, tineri şi vîrstnici au muncit la seceriş, este dovedită de un fapt semnificativ. Cele peste 1.000 hectare cultivate cu păioase au fost recoltate în vreo 10 zile. Mulţi spun că în nici un an nu s-a secerat aşa de repede ca în anul acesta.

Îndată după seceriş, mulţi ţărani muncitori au şi dezmiriştit terenurile de pe care strînseseră recolta. Ca şi la seceriş, utemiştii au fost printre fruntaşi şi la dezmiriştit. La început treaba n-a fost chiar atît de uşoară. Tinerii se cam codeau. „Avem mult de lucru — spuneau ei. Trebuie să secerăm, să cărăm grîul la arii să-l treierăm... Cînd să mai şi dezmiriştim?" Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu s-a mulţumit cu această situaţie. Şi pentru a dovedi tinerilor că se poate face totuşi munca cu chibzuială, utemiştii Dumitru Mladin, Nicolae Bălă, Florea Miligan, membri ai comitetului, şi-au dezmiriştit printre cei dintîi ogoarele îndemnîndu-i şi pe ceilalţi să facă la fel. Pilda le-a fost apoi urmată. Ilie Romanescu, Constantin Bîrţă, Constantin Stăncuţă şi Petre Matei sînt doar cîţiva dintre tinerii care au dezmiriştit ogoarele îndată după seceriş.

„Spic cu spic — patriei snop"

Mîini harnice strîng cu grabă spicele de grîu rămase pe ogoarele gospodăriei agricole colective din comună. Pionierii din Vîrtop se întrec să adune cît mai multe spice de pe mirişti. Victoria Turcu este un nod de fată, deşi-i în clasa a IV-a. Totuşi, la cules de spice nici cei mai mari n-o întrec uşor Iată şi acum — culege de zor. Constantin Firuţ şi cu Jean Firan, amîndoi în clasa a VII-a, sînt în întrecere. Pînă acum, nici unul n-a reuşit să-l întreacă pe celălalt, deşi fiecare are realizări frumoase... Mîini harnice zoresc să strîngă cît mai multe spice.

În planul de muncă al organizaţiei de bază U.T.M. era stabilit ca, îndată după seceriş, pionierii şi şcolarii să fie mobilizaţi la strînsul spicelor. De îndeplinirea acestei sarcini răspundea instructoarea superioară de pionieri — utemista Floarea Şarlă. Or, la început, sarcina nu prea avea şanse de îndeplinire Se terminase secerişul, dar pionierii nu strînseseră nici măcar un spic de grîu. Activitatea în tabără era slabă pentru că nici instructoarea superioară nu se prea omora cu munca. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. s-a grăbit însă să pună lucrurile la punct arătînd instructoarei cum să îmbunătăţească munca, stabilind sarcini şi răspunderi precise.

Multă vreme n-a trecut de atunci, dar lucrurile stau cu totul altfel Activitatea în tabără s-a mai îmbunătăţit şi în mai multe rînduri pionierii au pornit pe mirişti să strîngă spice. Munca le-a fost răsplătită. Strînseseră, pînă acum cîtăva vreme, aproape 40 snopi. Asta înseamnă aproape 120—150 kg. de grîu. Este un bilanţ frumos şi, acum, utemista Floarea Şarlă se bucură...

Aria tineretului

La intrarea în sat, cum vii dinspre Pleniţa, dai de o arie. O tăbliţă te lămureşte de la început: „Aria nr. 1 a U.T.M." Este aria tinerilor din comuna Vîrtop, organizată şi amenajată de ei în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

Pe arie, utemistul Dumitru Mladin (membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M.), responsabilul ariei, veghează ca treierişul să se desfăşoare în condiţii cît mai bune. Mereu sînt ţărani muncitori la treieriş, batoza urlă înfundat. Tinerii tractorişti de la S.M.T. Plopşor, care lucrează la această arie, sînt mulţumiţi...

...La aria nr. 2, tînărul Iosif Miligan a tras carele cu grîu lîngă batoză, îi venise rîndul la treieriş. Doar un singur om i-o luase înainte, secretarul organizaţiei de partid. El fusese primul iar Iosif Miligan, al doilea... Cînd ultimele boabe au curs în saci, Iosif Miligan a cîntărit cereale pentru cota ce o datora statului şi le-a pus de-o parte, ca să le trimită la baza de recepţie, cu primul convoi.

...În preajma începerii treierişului, utemiştii din Vîrtop şi-au dat seama că planul pe care-l întocmiseră cu cîtva timp în urmă nu era satisfăcător. Era cam general, nu prevedea măsuri concrete care să rezolve problemele ivite la treieriş.

Cu sprijinul organizaţiei de partid, utemiştii au cerut sfatului popular să le încredinţeze o arie, de a cărei activitate să răspundă el. Şi aria le-a fost încredinţată. Cîţiva dintre utemişti şi tineri au fost recomandaţi sfatului popular pentru munca de responsabil de arie, delegat de batoză sau însoţitori de convoi. Dintre responsabilii celor 7 arii existente în comună, trei sînt utemişti (Dumitru Mladin, Florea Teodor şi Constantin Turcu), iar delegaţi de batoză sînt patru (Iosif Miligan, Dumitru Toma, Dumitru Andrei şi Florea Miligan). Pentru munca de delegat de convoi a fost recomandat tînărul Aurel Mitrache.

În adunarea aceea au mai fost încredinţate utemiştilor şi alte sarcini. Nicolae Bloju, Marin Golea, Nicoliţă Dascălu şi alţii răspund de activitatea bibliotecilor volante de la arii. Lucia Dică, Florea Balaci, Constanţa Tambura etc. sînt la punctele sanitare, iar Alexandru Firu, Cristea Firu şi alţii au primit sarcina să citească la arii ţăranilor muncitori unele broşuri mai interesante precum şi unele articole din ziare.

Seară de seară, de la batoze pleacă spre baza de recepţie din Băileşti convoaie de care încărcate cu grîu. Sînt cotele pe care ţăranii muncitori le datorează statului şi pe care ei le predau cu dragoste. S-a împlinit o săptămînă de cînd a pornit din comună, spre baza de recepţie, primul convoi.

Acum, mulţi utemişti şi tineri — Ioan Barbu, Ilie Romanescu, Gheorghe Popescu, Margareta Ianev, Spiridon Minculescu şi încă alţii — au grîul din noua recoltă pus în magazii iar cotele achitate.

Succesele trebuie consolidate

Succesele obţinute pînă acum de organizaţia de bază U.T.M. în bătălia recoltării nu ne pot face să trecem cu vederea slăbiciunile care s-au manifestat în activitatea ei. Se pare că pe tovarăşii din comitetul organizaţiei de bază U.T.M (Ioan Mitrache, secretar, Elena Firuţ, Nicolae Bălă, Florea Miligan şi Dumitru Mladin — membri i-au mulţumit succesele obţinute pînă acum şi în ultima vreme n-au mai muncit cu aceeaşi însufleţire ca înainte. Munca utemiştilor şi tinerilor la transportul grîului la arii, la dezmiriştit şi la treieriş a mai slăbit. Pe de altă parte, ei au trecut cu vederea faptul că la trei arii, timp de 2-3 zile, nu s-a treierat nici măcar un snop deoarece nu erau înzestrate cu cele necesare (lipseau mai ales cîntarele).

Pe de altă parte, unele sarcini din planul de muncă n-au prins încă viaţă, au rămas doar pe hîrtie.

Utemiştii trebuie să-şi îndeplinească angajamentul de a duce pînă la capăt amenajarea podului de peste pîrîul Babolaşul. Deoarece podul nu-i terminat, ţăranii muncitori sînt nevoiţi să facă un ocol de 2-3 km. cu carele încărcate cu cereale.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. este dator ca acum să se ocupe mai mult de problemele treierişului şi colectărilor şi să ia măsurile necesare pentru intensificarea muncii politice la arii, pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor cuprinse în planul de muncă — sarcini cuprinzătoare şi bine gîndite.

M. N. CIRSTEA

Spectacole pentru brigadieri

Zilele trecute, colectivul ansamblului de stat „Nicolae Bălcescu" din Craiova a prezentat pentru brigadierii de pe şantierul naţional Cerna-Jiu o serie de spectacole. Astfel pe scena teatrului de vară a oraşului Tg.-Jiu a avut loc primul spectacol la care au participat peste 700 de brigadieri din sectoarele învecinate oraşului.

La sectorul Bistriţa, pe o scenă improvizată în aer liber, ansamblul a prezentat cel de al II-lea spectacol. Şi de data asta au participat peste 700 de brigadieri şi numeroşi ţărani muncitori din comunele şi satele din împrejurimi.

Cîntecele şi dansurile interpretate cu multă măiestrie de membrii ansamblului au fost răsplătite cu puternice aplauze de către spectatori. De un deosebit succes s-au bucurat cîntecul popular „In gară la Leordeni" şi cunoscutul „Cîntec de urare" de Dunaevski, cîntate de solista Tamara Alexandru, precum şi valsul „Valurile Dunării" de Ivanovici.

De asemenea, dansul popular romînesc „Trei păzeşte" şi dansul ucrainean au stîrnit viile aplauze ale brigadierilor.

Spectacolele prezentate de colectivul ansamblului de stat „Nicolae Bălcescu" din Craiova, pe şantierul naţional Cerna-Jiu, au constituit un minunat prilej de recreiere pentru brigadieri.

Corespondent
L. SOLOMON

Intovărăşirea tineretului „Vasile Roaită"

Tinerii ţărani muncitori din satul Urzica Mare, comuna Urzicuţa, raionul Băileşti, cinstesc sărbătoarea tineretului de pretutindeni, Festivalul Mondial de la Varşovia, cu noi succese în muncile de vară. Ei sînt fruntaşi la seceriş, la treieriş, cit şi la predarea cotelor de cereale datorate statului. De asemenea, tinerii din acest sat au dezmiriştit suprafaţa de 124 ha., pe care au însămînţat-o cu porumb pentru furaje şi au terminat a treia sapă la culturile prăşitoare. În timpul acestor munci, tinerii ţărani muncitori s-au ajutat între ei pentru a termina mai repede lucrările agricole.

Zilele trecute, la îndemnul şi după pilda comuniştilor, un grup de tineri din Urzica Mare au hotărît să-şi unească pămîntul în întovărăşirea agricolă, pentru ca astfel să şi-l poată lucra mai bine cu ajutorul maşinilor. Noua întovărăşire, a treia din satul lor, a căpătat numele luptătorului utecist Vasile Roaită. Noua întovărăşire dispune de 43 ha. teren agricol. Ca preşedinte al întovărăşirii tineretului, cum o numesc ţăranii muncitori din satul Urzica Mare, a fost ales utemistul Marin Balaci.

În prezent, numai în comuna Urzicuţa există 6 întovărăşiri agricole, în care au intrat aproape 72 la sută din numărul total al ţăranilor muncitori din comună. În ultimele 45 de zile, în regiunea Craiova au fost înfiinţate 43 de întovărăşiri în care s-au înscris aproape 800 de ţărani muncitori. Astăzi, în întreaga regiune sînt 635 de întovărăşiri agricole, care numără 23.652 de familii. Cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-urilor, membrii acestor întovărăşiri lucrează în comun o suprafaţă de 25.843 ha. de teren agricol.

Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat!

CAMIOANELE TINERETULUI

Ziarele publicau anul trecut ştiri despre constructorii de camioane de la uzinele „Steagul Roşu"-Oraşul Stalin. Despre cîtă muncă şi pasiune, despre cîte eforturi se putea citi printre rîndurile acelor ştiri. Muncitorii priveau cu emoţie primul autocamion romînesc. Inima le bătea cu putere. Era una din cele mai mari victorii obţinute. Il sorbeau cu ochii ca pe un lucru preţios. Se priveau turnătorii şi forjorii aprobator admirîndu-i piesele grele, rezistente. Strungarii, frezorii şi rabotorii mîngîiau cu privirile piesele pe care le-au modelat cu grijă, priveau montorii mîndri de eleganţa contururilor maşinii, siguri de forţa sutelor de piese unite. In inscripţia atît de laconică „Steagul Roşu" îşi citeau muncitorii strădăuinţa lor de zi cu zi. De atunci sute de camioane au ieşit din uzină. Le-am întîlnit pe toate drumurile ţării.

Acum cîteva luni tinerii uzinei s-au angajat ca pînă la sfîrşitul anului să realizeze prin reducerea consumului de metal la fiecare fabricat economii echivalente cu preţul de cost a 15 autocamioane S.R. 101 dintre care 5 să fie realizate în cinstea Festivalului şi a zilei de 23 August. Faptul că tinerii constructori au realizat pînă în prezent economii egale cu preţul de cost a 12 autocamioane depăşindu-şi astfel propriul angajament constituie mîndria întregii uzini.

În halele uzinei zgomotul maşinilor e parcă mai puternic. Zi şi noapte, cubilourile topesc şi toarnă oţel, electrozii încălziţi vuiesc ca nişte motoare de avion, strungurile, rabotezele, maşinile — cele mai multe de provenienţă sovietică — taie, despică, şlefuiesc şi perforează oţelul în toate formele, cu toate vitezele posibile. Încă un şir de autocamioane aşteaptă într-o hală mare şi curată, să pornească spre cele mai îndepărtate colţuri ale ţării.

★

Trecusem de multe ori prin hala de autocamioane. La capătul liniei de maşini ştiam că-l găsesc pe electricianul Henica Francisc.

— Muncitorii mi-au vorbit mai multe despre dumneata. Te-aşi ruga...

Dar nu mai aveam cui să mă adresez. Tînărul dispăruse. L-am găsit lîngă Szás Carol, un elev energic de la centrul şcolar de pe lîngă uzină. Il privea cum lucra. Intrase în vorbă cu el.

— Imi place cum lucrezi. Mai ai puţin şi ai să ne ajungi. Doreşti acest lucru? Atunci, ascultă aici... Şi a început să-i arate pe îndelete, cum îl învăţase pe el tovarăşul Pascovici Valeriu, maistru în această secţie, să facă instalaţiile electrice la autocamioane.

David Maria, care conduce brigada de electricieni, mă lămuri.

— Henica se interesează cum lucrează ucenicul lui. În fiecare zi îşi petrece cîteva ore lîngă el. Il admiră pentru iscusinţa lui de a învăţa meserie şi-l îndrumă în aşa fel ca să fie în fruntea celorlalţi elevi.

Mă uitam la David Maria. O fată numai de 19 ani, subţirică, măruntă, graţioasă. La început nu-mi puteam da seama de unde o cunoşteam. O văzusem anul trecut la contabilitatea sectorului. Lucra acum aci.

— Ce te-a făcut să înveţi meseria? am întrebat-o.

Fata începu să rîdă ştrengăreşte, apoi îmi demonstră cu gesturi iuţi, cu zîmbetul care nu-i dispărea de pe faţă, că-i place mai mult această meserie.

— Ce ştiţi voi? Uite mă prind că habar n-aveţi de ce a venit Maria în secţia noastră, spuse deodată Henica. Băieţii tăceau. Nu cereau să le repete povestea Mariei. După o vreme, Henica privi autocamionul la care lucra şi vorbi parcă dus pe gînduri.

— Mai trebuie să adăugăm ceva... Trebuie, auziţi băieţi?

— Eşti vesel azi Henica, îi spuse Maria.

— Vesel? Dar de ce să fiu trist? Nu m-a supărat nimeni şi nici nu mi-am scrîntit vreun picior.

— Măi, bine, dar nici acum cîteva zile nu te supărase nimeni şi totuşi...

— Ei, atunci era altceva... îi fură vorba din gură Henica. Azi am motiv să fiu mai vesel. De, am lucrat mai bine decît ieri.

— Aşa? Şi cum de-ai muncit mai bine? interveni tovarăşul Pascovici Valeriu — meşterul acela plin de atenţie faţă de tineret, al cărui nume a făcut ocolul uzinei de mai multe ori.

— Vezi nene Valeriu, cum să-ţi spun eu... am muncit mai bine şi gata. Am făcut instalaţie la mai mult de 7 camioane decît ieri şi am făcut şi economii. Din costul metalului ăsta se mai acoperă încă douăzeci de faruri. Înţelegi nene, douăzeci de faruri.

Deşi ştia bine unde vrea să ajungă Henica, totuşi tovarăşul Pascovici se miră...

— Ei, acum tot nu înţelegi? Rîzi de mine sau poate te întrebi ce m-a făcut să lucrez aşa? Ei, nici asta nu-ţi merge pentru că ştiu bine că şi dumneata lucrezi la camioanele pe care le realizăm din economii în cinstea Festivalului.

★

Paraschiv Jan e un tînăr mărunţel de statură, pe care atunci cînd îl cunoşti nu se poate să nu-l îndrăgeşti. S-a calificat la şcoala profesională şi acum lucrează ca frezor la două maşini. E unul dintre fruntaşii uzinei. Iată ce i s-a întîmplat zilele trecute. După terminarea lucrului, Paraschiv numără cu emoţie cele 60 pinioane ale axului cu came date peste plan şi se duse să le predea la magazie. Magazinerul privi uimit piesele.

— Nu se poate, tovarăşe Paraschiv. De ce nu aduci piesele la timp, imediat după ce le lucrezi? Ai ţinut lucru pe două zile la dumneata. Ştii prea bine că asta nu-i permis.

— Nu-i aşa tovarăşe magaziner. Ieri seară am predat piesele, uitaţi-vă în registru...

Magazinerul se uită într-unul din registre şi dădu din cap.

— Iartă-mă... vezi... nu m-aşi fi aşteptat.

★

12 camioane vor pleca pe poarta fabricii. Nu vor fi camioane obişnuite. Faţă de celelalte, vor avea ceva în plus. Pe obloanele laterale, pe una din uşile cabinei, sau cine ştie poate chiar pe capotă, tinerii vor monta tăbliţa pe care va sta scris: „Realizat din economiile tineretului". E un mic amănunt la care însă tinerii constructori ţin nespus de mult.

V. ANDREI

In zilele Festivalului

In timpul celor 14 zile cînd se va desfăşura la Varşovia al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, în ţara noastră vor avea loc numeroase manifestări culturale, artistice şi sportive.

În ziua deschiderii Festivalului vor avea loc adunări ale tineretului în cluburi şi în aer liber, unde se va vorbi despre însemnătatea Festivalului Mondial de la Varşovia şi despre realizările obţinute de tineretul din patria noastră în cinstea Festivalului. Adunările vor fi urmate de manifestări cultural-artistice, la care îşi vor da concursul formaţii artistice fruntaşe din ţară.

Prima duminică de la data începerii Festivalului este închinată cîntecului şi jocului pentru tineret, în care tinerii din patria noastră vor participa la variate şi atrăgătoare manifestări cultural-artistice.

În toată perioada Festivalului vor avea loc diferite întîlniri ale tineretului cu oameni de ştiinţă, scriitori, compozitori, fruntaşi în producţie şi agricultură, cu studenţi străini care învaţă în ţara noastră. De asemenea, se vor organiza vizite la expoziţii, muzee, în întreprinderi, la gospodării agricole de stat şi colective, la loturi experimentale.

Tot în perioada Festivalului se vor organiza excursii de masă în diferite locuri pitoreşti din ţară, serbări cîmpeneşti, dansuri de masă etc.

La sate vor avea loc programe artistice cu concursul orchestrelor, fanfarelor, echipelor artistice.

Pentru informarea regulată a tineretului asupra rezultatelor obţinute de formaţiile noastre sportive şi artistice care participă la Festival, a manifestărilor desfăşurate la Varşovia se vor organiza audiţii la radio, citirea în colectiv a ştirilor din ziare şi reviste, emisiuni locale ale staţiilor de amplificare.

Ce filme vom vedea

Numărul mereu în creştere al filmelor artistice şi documentare sosite din alte ţări dovedeşte contribuţia preţioasă pe care cinematografia o aduce la închegarea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică, cu ţările de democraţie populară cît şi cu celelalte ţări. În ultimul timp au fost încheiate o serie de contracte cu casele de filme sovietice, maghiare, cehoslovace, poloneze, bulgare, germane, chineze — de unde au şi început să sosească noi realizări cinematografice. Dintre cele 6 filme contractate cu U.R.S.S. vor rula peste scurtă vreme filmele „Tăunul", „Boris Godunov" şi „Romeo şi Julieta". De asemenea, iubitorii de cinematograf vor vedea filmele maghiare „Într-o primăvară la Budapesta" şi „Spectacol de gală", — filmele cehoslovace „Jan Huss" şi „Muzică şi dragoste", — filmele germane „Hotelboy Martin" şi „Liliacul", — filmul bulgar „Drumul neliniştit", — filmele poloneze „O aventură pe coasta Atlanticului" şi „Orele speranţei" — filmul chinez „Recunoaştere pe fluviul Ian-Tze" şi alte filme realizate în ţările de democraţie populară.

Realizările tinerei noastre cinematografii vor fi cunoscute la rîndul lor în aceste ţări. S-au semnat contracte de export pentru filmele romîneşti „Nepoţii gornistului", „Desfăşurarea", „Directorul nostru", „...Cu Marincea e ceva!", „Gelozia bat-o vina" „...Şi Ilie face sport" şi „Umor pe sfori".

Dintre producţiile studiourilor italiene vor fi prezentate în ţara noastră filmele „Verdi", „Melodii nemuritoare (Mascagni)" şi altele, iar dintre filmele franceze contractate va fi în curînd dat în premieră filmul „Tata, mama, bona şi eu" Filmul englez „Bancnota de 1.000.000 lire sterline", filmul suedez „N a dansat decît o vară" şi filmele austriace „Arlberg Expresse" şi „Melodii pierdute" sînt cîteva din filmele incluse în contractele cu ţările respective.

De asemenea, au fost semnate în timpul din urmă contracte pentru filme artistice indiene, japoneze, spaniole şi mexicane.

(Agerpres)

CRONICA FILMULUI

„SALARIUL GROAZEI"

Cînd de săptămîni şi luni întregi umbli zadarnic în căutare de lucru şi în sfîrşit norocul îţi zîmbeşte: te afli printre cei patru angajaţi dintre zeci de şomeri; cînd nu ai fi avut nici o altă posibilitate de a găsi vreun mijloc ca să-ţi cîştigi existenţa şi ai fi rămas mai departe — ca atîţia alţii — „pensionar" nedorit al cine ştie cărei cîrciumi; cînd, pe deasupra, pentru treaba pe care o ai de făcut vei primi 2.000 de dolari — o adevărată salvare; — în astfel de condiţii e desigur greu să mai fii lucid, să refuzi angajamentul, numai fiindcă un transport de nitroglicerină ca cel pe care trebuie să-l faci pe un camion obişnuit, lipsit de instalaţii speciale de securitate, înseamnă aproape moarte sigură. Aşa se explică de ce „norocoşii" şoferi Mario şi Jo, Luigi şi Bimba, îşi înving temerile şi — cu gîndul la preţioşii 2.000 de dolari, cumplit salariu al groazei, — acceptă să-şi pună în joc viaţa, conducînd două camioane încărcate cu bidoane de nitroglicerină. „Nu vor reuşi toţi, dar unul tot trebuie să reuşească" — îşi face cinic socoteala negustorească Bill O'Brien, administratorul societăţii petrolifere americane care-i angajează pe cei patru Şi iată-i porniţi...

Cale de 500 de kilometri, pe un drum îngrozitor, desfundat, plin de hîrtoape şi de tot soiul de obstacole, transportînd încărcătura periculoasă care poate exploda în orice clipă, chiar la o zdruncinătură, eroii filmului franco-italian „Salariul groazei" ne dau prilejul — cunoscîndu-le soarta tragică — să pătrundem într-o lume hidoasă, unde omul valorează nici cît un pumn de bani.

Este desigur un merit esenţial al creatorilor filmului (regizor: Henri Georges Clouzot) că nu au speculat în sine caracterul „tare", „palpitant" al acţiunii, că nu s-au lăsat furaţi de materialul brut neobişnuit, senzaţional, care li se oferea. Ei au urmărit cu o excepţională minuţiozitate realistă evidentă în fiecare episod, în fiecare cadru prins de operator, sensul evenimentelor, semnificaţia evoluţiei personajelor. I s-ar putea obiecta filmului o anume lipsă de unitate. Într-adevăr, aspectul expozitiv, relativ static, rece şi indiferent parcă al primei părţi, vine oarecum în contrast cu redarea la o mare intensitate a călătoriei celor două camioane în partea a doua, cînd totul trădează maximă încordare sufletească, dureroasă mistuire la temperaturi înalte a gîndurilor şi sentimentelor, cînd cea mai neînsemnată trepidaţie ia imense proporţii dramatice. Şi totuşi, miezul filmului — transportul nitroglicerinei — completează necesar începutul.

Imaginea îndepărtatului orăşel Las Piedras, pierdut undeva în America Centrală, cu care se deschide filmul, luminează în linii mari configuraţia socială pestriţă a unui oraş capitalist din continentul „tuturor posibilităţilor". Băştinaşi înglodaţi în mizerie şi promiscuitate: emigranţi şomeri din Franţa sau Italia, din Anglia sau ţările nordice, atraşi de mirajul „lumii noi", de speranţa deşartă că aci vor găsi de lucru: oameni de afaceri ai societăţii petrolifere americane „Southern Oil Company" venită să „valorifice" terenurile petrolifere de prin partea locului, dispunînd de toate cele necesare, inclusiv detaşamente de pază bine înarmate (ne amintim cum „valorifica" petrolul din Romînia o societate avînd aceeaşi apartenenţă şi aceleaşi iniţiale — „Standard Oil Company" !). La tot pasul sar în ochi contrastele proprii lumii capitaliste: elegante birouri, instalaţii moderne amenajate de petroliştii americani şi duşuri primitive improvizate în aer liber, locuinţe dărăpănate, insalubre; agenţii pentru curse aeriene internaţionale şi nefericiţi vînzători ambulanţi de îngheţată, tîrîndu-şi picioarele goale prin praf.

Recunoaştem în toată această parte introductivă intenţia iniţială a regizorului de a realiza un film documentar despre un ţinut bogat în petrol din America Centrală, pe care a vizitat-o. Însuşi procedeul utilizat atunci cînd Mario îi prezintă noului venit, Jo, situaţia şi perspectivele emigranţilor aflaţi fără lucru mărturiseşte aceeaşi preocupare pentru prezentarea documentară a orăşelului. Înaintea noastră se succed felurite imagini ale orăşelului, avînd drept element de legătură expunerea succintă a lui Mario, asemănătoare cu comentariul unui crainic. Numai că pe ecran apar în cadru şi cei doi eroi care trec în revistă — s-ar zice — locurile, oamenii, obiceiurile.

Introducerea aceasta amplă, cu caracter de documentar, la conflictul propriu-zis îşi are rostul ei: defineşte net poziţia combativă a creatorilor filmului, marchează cadrul viu, autentic, în care se va petrece tragedia. Mai există în prima parte a filmului şi o zvîcnire dramatică, un element episodic, care — implîntat organic în mersul acţiunii — pare un semnal de alarmă, vestind pregnant ceea ce va urma. Un tînăr emigrant italian, care arată tuturor viza sa pentru Statele Unite, nădăjduind cu o sfîşiere abia ascunsă să strîngă banii necesari călătoriei, se sinucide după ce a pierdut şi ultima şansă de care se agăţase — angajarea ca şofer la transportul de nitroglicerină.

„Ultima şansă" o joacă şi principalii eroi ai filmului, cei care obţin angajamentul şi pornesc la drum cu primejdiosul exploziv. Filmul îndreaptă acum asupra lor, într-un singur focar, mănunchiul de raze iniţial răspîndite peste imaginea generală a lumii din Las Piedras. Mario, Jo, Luigi şi Bimba au caractere cu totul diferite. Ei se deosebesc şi de firea slabă a tînărului italian care, după un şir de crîncene dezamăgiri, îşi pune capăt zilelor cu o luciditate înspăimîntătoare Privim cu stimă voinţa şi dîrzenia, ambiţia — uneori necugetată ce-i drept — a corsicanului Mario, singurul care va reuşi să ducă încărcătura la destinaţie, dar va pieri apoi la întoarcere, cînd „nimic" nu-l mai ameninţa, într-un accident plin de tîlc. (Înţelesul finalului, cînd şi Mario cunoaşte soarta prietenilor săi, e lesne de descifrat: cei 2.000 de dolari, „salariul groazei", cer preţul vieţii: capitalul ameninţă pretutindeni viaţa robilor săi) Ne impresionează stăpînirea de sine, calmul şi dibăcia nordicului Bimba. Sîntem cuceriţi de farmecul simplu, de firea veselă, deschisă, a bunului Luigi, căruia praful de ciment i-a ciuruit plămînii, fără ca boala să-l poată însă doborî. Solidaritatea care îi uneşte în clipele de grea încercare, prietenia lor tot mai trainic sudată, care-i ajută mult timp să nu se lase înfrînţi pe drum de spaimă, de piedicile neaşteptate, sînt demne de admirat. Cu interes legitim, nu lipsit de spirit critic, urmărim şi rostogolirea pe trepte tot mai joase a bătrînului Jo, individ descurcăreţ, care „joacă tare" cît timp nu-şi simte nemijlocit pielea în primejdie, dar căruia pe drum îi dispare aparenta siguranţă, arătîndu-se laş şi meschin pe măsură ce ameninţarea morţii îl întîmpină făţiş, pe măsură ce groaza îşi înfige ghiarele tot mai adînc în sufletul lui. Interpretarea profund realistă, nuanţată, a celor patru actori: Yves Montand (Mario), Peter van Eyck (Bimba), Folco Luelli (Luigi) şi în special Charles Vanel (Jo), pune în relief diferenţierile de caracter ale eroilor, subliniind totodată cu fineţe soarta comună care-i uneşte. Este cert că în această privinţă meritele principale revin totuşi scenariului şi regiei, care i-au pus pe interpreţi în situaţii capabile să contureze într-o deplină unitate portretul fiecăruia şi comunitatea destinului lor. Aci trebuie socotită drept un factor hotărîtor al reuşitei filmului iscusita gradare a tensiunii dramatice a conflictului, care creşte odată cu fiecare nouă piedică învinsă pe drum, odată cu legătura sufletească tot mai strînsă ce se stabileşte între eroi.

Concentrînd în partea a doua întreaga atenţie a spectatorilor asupra evoluţiei acestor patru personaje, autorii filmului au exprimat amănunţit ceea ce în mare fixaseră încă din introducere. Ca şi atunci cînd după ce ai privit reproducerea unui tablou întreg, detaliile mult mărite îţi reţin atenţia, dezvăluindu-ţi şi mai clar sensul ansamblului, povestea drumului celor patru şoferi se vădeşte a fi un astfel de detaliu — puternic conturat sub o lentilă măritoare — al tabloului social prezentat iniţial în film. Factura diferită a celor două părţi nu dăunează, ci, dimpotrivă, slujeşte unei mai cuprinzătoare şi convingătoare comunicări a ideilor care au călăuzit crearea filmului. Două modalităţi de expresie întregindu-se una pe alta pun aşa dar în valoare acelaşi adevăr: orînduirea capitalistă ţinteşte să distrugă robusteţea morală, capacitatea creatoare, curajul, optimismul şi energia omului. Victime ale unor împrejurări tragice generate de însăşi structura sistemului capitalist, eroii filmului, lipsiţi de conştiinţă revoluţionară, zbătîndu-se izolat, nu se dau totuşi bătuţi, luptă — fiecare după puterile sale — pentru a-şi cuceri dreptul la fericire, la o existenţă omenească demnă. Iată de ce ura şi mînia dreaptă împotriva lumii capitalului, ce se degajă din film, sînt gemene cu preţuirea noastră caldă pentru curajul, dîrzenia, perseverenţa unor oameni simpli de felul lui Mario, Luigi, Bimba. Iar durerea pe care o încercăm în faţa morţii lor ne căleşte odată mai mult inimile, chemîndu-ne să militām pătimaş pentru triumful a tot ce e frumos, curat, drept în om.

MIHAIL LUPU

Mitingul femeilor din Capitală

La Arenele Libertăţii a avut loc vineri după amiază un miting al femeilor din Capitală în cadrul căruia delegaţia femeilor din ţara noastră la Congresul Mondial al Mamelor a făcut o dare de seamă asupra lucrărilor Congresului.

În prezidiul adunării au luat loc membre ale delegaţiei ţării noastre la Congres, în frunte cu Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., intelectuale, muncitoare, gospodine, precum şi Maria Englisch (Africa de Sud) Luiza Gonzales (Costa Rica) Maria Benhamon Dray (Algeria) Elza Pereira Szurkalo (Brazilia) Maria Garcia, Cecilia de Bianchin, Eidi Naftal de Haller, Pillar de Dominguez, Isaina de Weiss, Estela de Cohan (Argentina) Cecilia Adriana Hidalgo, Ana Vargas Banrera, (Chile), care după terminarea lucrărilor Congresului ne vizitează ţara la invitaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Adunarea a fost deschisă de Maria Moraru, vicepreşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

În numele delegaţiei ţării noastre care a participat la Congresul Mondial al Mamelor a luat cuvîntul Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

La Congresul Mondial al Mamelor — a spus vorbitoarea — au venit delegate a sute de milioane de mame din toate colţurile lumii, femei de toate culorile, de credinţe şi păreri politice deosebite, femei ce aparţin unor categorii sociale diferite, toate unite însă prin aceleaşi simţăminte: dorinţa de a apăra viaţa şi viitorul copiilor lor.

Mamele din lumea întreagă năzuiau ca voinţa lor de pace să încline balanţa hotărîrilor ce urmau să fie luate la conferinţa de la Geneva a celor patru mari puteri.

La Congresul Mondial al Mamelor au participat 1290 de delegate invitate şi observatoare. Ele au arătat că zeci de milioane de femei, de mame, din 79 de ţări s-au pregătit cu entuziasm să-şi trimeată reprezentantele la Congres.

Congresul Mondial al Mamelor — a spus în încheiere vorbitoarea — a demonstrat forţa puternică pe care o reprezintă femeile, mamele din lumea întreagă. Congresul a demonstrat unitatea lor de luptă, unitate la temelia căreia stă dragostea de mamă şi năzuinţa fierbinte de pace. Sarcina noastră este de a populariza documentele Congresului, de a le face cunoscute în rîndurile femeilor din ţara noastră.

A vorbit apoi *Pillar de Dominguez* (Argentina), care a spus între altele:

Ascultînd la marele Congres Mondial al Mamelor vocea mamelor din lumea întreagă am înţeles că numai prin luptă neobosită pentru pace, vom ajunge la o viaţă fericită.

Mulţumim din inimă Comitetului Femeilor Democrate din Romînia care ne-a dat posibilitatea să vizităm fabrici, spitale, cămine, universităţi, biblioteci, muzee, teatre, locuinţe muncitoreşti, parcuri şi grădini din ţara voastră. În cîteva zile am putut vedea unele din măreţele realizări înfăptuite în scurt timp de bărbaţii şi femeile acestei ţări eliberate de sub jugul hitlerist.

A luat apoi cuvîntul *Maria English*, (Africa de Sud), care a spus printre altele:

Viaţa nouă pe care o trăiesc femeile din Romînia m-a impresionat mult. Am văzut cu proprii mei ochi ce se realizează aici nu numai pentru muncitori, ci şi pentru familiile lor.

Marie Benhamon Dray (Algeria) a spus printre altele:

Ca şi femeile din Romînia, ca şi mamele din lumea întreagă, mamele din Algeria vor să asigure copiilor lor bunăstarea şi pacea. Am plecat de la Congresul Mondial al Mamelor mai hotărîte şi mai convinse că trebuie să asigurăm pentru totdeauna pacea.

Vorbind în numele delegaţiei din Chili, Brazilia şi Costa-Rica, *Luiza Gonzales* (Costa-Rica) a spus: Mamele din toată lumea ne-am dat mîna în Congresul de la Lausanne, spre a forma un zid de neînvins pentru apărarea căminelor noastre, a patriilor noastre, pentru apărarea civilizaţiei.

Marele număr de participante la miting au manifestat cu înflăcărare pentru pace şi înţelegere între toate ţările lumii, exprimîndu-şi voinţa de a traduce în fapt hotărîrile Congresului Mondial al Mamelor.

După terminarea mitingului ansamblul de cîntece şi dansuri al Sfatului Popular al Capitalei a prezentat un program artistic.

(Agerpres)

CULTURA FIZICĂ şi sport

Finala Campionatului R. P. R. de auto-moto viteză

Concurenţii sînt gata pentru start

Un zgomot neobişnuit a atras atenţia celor care se aflau ieri dimineaţa în preajma Arcului de Triumf din Capitală. Întîi mai slab, apoi din ce în ce mai puternic. Cei care ştiau despre ce poate fi vorba au grăbit pasul către Arcul de Triumf. Alături de ei se îndreptau mulţi alţi curioşi. Ajunşi aici, privirea le-a fost atrasă de cîteva motociclete care alergau în plină viteză.

Aplecaţi mult asupra maşinilor, motocicliştii iau cu pricepere virajele şi accelerează la maximum cînd sînt pe traseu drept. Contopiţi parcă una cu maşina, motocicliştii, aceşti buni elevi ai şcolii curajului, se depărtează sau se apropie în mare viteză.

Amatorii spectacolelor motocicliste se simt obligaţi şi de data aceasta să facă comentariile respective sau să lămurească pe cei neiniţiaţi.

— Frumos aleargă Spiciu şi Huhn.

— Nu zic nu. Dar priveşte: Gal şi Roşu îi vor întrece în curînd.

După cum se vede proba de ataş 750 cmc. a fost şi de data aceasta deosebit de dîrză.

Pe traseu au apărut acum motocicliştii din proba de 500 cmc. Viteza mare cu care au pornit concurenţii nu-i împiedică pe spectatori să urmărească pe fiecare motociclist şi chiar să găsească pe concurentul favorit. Nici nu s-a terminat prima tură cînd cineva întreabă deziluzionat:

— Cernescu nu aleargă?

Nu are vreme să primească răspuns. Între participanţii la această probă s-a încins o adevărată luptă.

Neaşteptat de repede însă, zgomotul dispare treptat.

— Cine a învins?

Nu putem încă să vă dăm rezultatul. Astăzi a fost doar primul antrenament al participanţilor la finala campionatului R.P.R. de auto-moto viteză pe circuit închis, organizat în cinstea Festivalului de către C.C.F.S. şi ziarul „Scînteia tineretului". Concursul se va desfăşura duminică 31 iulie ora 9 dimineaţa pe traseul Arcul de Triumf.

Pînă atunci, pe acelaşi traseu, concurenţii vor mai face astăzi în jurul orei 9,00 încă un antrenament. Alături de ceilalţi cunoscuţi motociclişti ai ţării, va fi prezent la acest antrenament şi Mircea Cernescu. Spectatorii au acces şi la acest antrenament. De la case special amenajate, ei vor putea cumpăra bilete pentru ziua concursului şi programul competiţiei.

Azi încep finalele Spartachiadei militare de vară

Începînd de astăzi, timp de opt zile vor avea loc pe bazele sportive din Capitală cele mai importante concursuri sportive militare ale anului — finalele Spartachiadei militare de vară. Iau parte la aceste întreceri cei mai buni sportivi din unităţile şi subunităţile Forţelor noastre Armate, militari care au biruit etapă de etapă, cucerind cinstea de a lupta pentru cucerirea titlului de campion militar pe anul 1955. Loturile de sportivi finalişti s-au pregătit temeinic în ultima vreme în cadrul cantonamentelor, străduindu-se să realizeze performanţe valoroase în care să se oglindească gradul de pregătire fizică şi sportivă a trupelor.

În armata nouă, practicarea continuă şi organizată a sportului face parte integrantă din procesul de instruire a ostaşilor noştri. Pregătirea fizică îi ajută pe militari să-şi oţelească trupul, să devină mai rezistenţi, mai curajoşi, să înfrunte şi să biruie greutăţile cîmpului de instrucţie.

Programul întrecerilor

Iată programul Spartachiadei militare de vară ce se desfăşoară între 30 iulie şi 7 august a. c.:

SÎMBĂTĂ 30 IULIE

Festivitatea deschiderii Spartachiadei, ora 17,00, Stadionul Republicii

Fotbal — ora 17,45 — Stadionul Republicii.

DUMINICĂ 31 IULIE

Atletism, ora 16,30, Stadionul Republicii: 100 m. plat; 5000 m. plat; înălţime; lungime; grenadă; disc; ştafetă 4 x 400.

Înot, ora 16,30, bazinul „Progresul": 100 m. liber (serii); 200 m. bras (serii); 300 m. liber (serii); 50 m. echipat (serii).

Triatlon, ora 9,30, poligonul Cotroceni: Tir.

Volei, ora 8,00, teren Ştiinţa; 17,30 teren Ştiinţa.

Handbal, ora 8,00, Stadionul Republicii.

Fotbal, ora 10,30, Stadionul Republicii şi ora 18,00 Stadionul C.C.A.

Cu prilejul concursurilor finale ale Spartachiadei, sportivii militari vor lupta cu măiestrie, cu dîrzenie, pentru a demonstra forţa, curajul şi îndemînarea ostăşească, pentru a ridica la un nivel cît mai înalt tradiţionalele lor întreceri sportive.

Programul de astăzi, care se va desfăşura pe Stadionul Republicii, va începe cu festivitatea de deschidere. Coloanele de finalişti, în frunte cu stegarii, vor defila în sunetele fanfarei, salutînd pe oamenii muncii şi pe militarii veniţi să-i urmărească în concursuri. Sportivii militari se vor alinia apoi pe verdele gazonului pentru solemnitatea înălţării steagului Spartachiadei care va flutura de-a lungul celor opt zile de întreceri. După festivitatea de deschidere va urma un meci de fotbal, contînd pentru sferturile de finală ale Spartachiadei, între echipa Marinei şi echipa lotului nr. 5.

În pauza meciului de fotbal, cicliştii de frunte de la Casa Centrală a Armatei vor prezenta o demonstraţie — cursă de urmărire.

Cuvîntarea preşedintelui Tito la mitingul de la Karlovaţ

BELGRAD 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 iulie a avut loc în oraşul Karlovaţ un miting cu prilejul sărbătoririi Zilei insurecţiei şi a celei de a 10-a aniversări a eliberării popoarelor Croaţiei. La acest miting la care au participat 200.000 de oameni, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a rostit o amplă cuvîntare.

La începutul cuvîntării sale, Tito a vorbit despre lupta popoarelor Iugoslaviei împotriva armatei hitleriste. În urma victoriei asupra inamicului, a declarat el, întreaga lume priveşte acum cu satisfacţie Iugoslavia şi popoarele ei care în condiţiile unor permanente primejdii de război îşi construiesc perseverent şi neobosit un viitor mai bun şi care au obţinut în aceasta mari succese.

Tito a arătat în continuare că pentru industrializarea ţării şi importul de utilaj, Iugoslavia a fost nevoită să recurgă la împrumuturi externe şi în prezent datoriile ei se cifrează la peste 400.000.000 de dolari. Această datorie ar fi fost mult mai mică dacă cu prilejul semnării tratatului de pace s-ar fi luat în consideraţie pagubele pe care Iugoslavia le-a suferit în timpul războiului şi dacă în conformitate cu tratatul de la Londra, Germania occidentală i-ar fi plătit marile datorii datînd din anii dinainte de război şi din timpul războiului. Vorbind despre datoriile Germaniei occidentale faţă de Iugoslavia, Tito a declarat: „Noi trebuie să le cerem şi noi le cerem şi nu vom renunţa la ceea ce avem dreptul, deoarece considerăm că din partea noastră au fost făcute suficiente concesii. Cerem nu maximum, ci minimum. Cerem achitarea acestei datorii, deoarece pentru noi aceasta este necesar... Declar aici că vom fi nevoiţi să ne apărăm interesele pe orice altă cale va fi cu putinţă. Aşteptăm ca această chestiune să fie rezolvată în mod pozitiv din partea Germaniei occidentale".

În legătură cu aceasta, preşedintele Tito a vorbit despre Uniunea Sovietică, care a dat un exemplu de rezolvare a problemei datoriilor. În timpul tratativelor de la Belgrad „conducătorii sovietici nu numai că au retras vechea învinuire, care ne era adusă, ci au şi dat dovadă de multă înţelegere în ce priveşte pagubele materiale care ne-au fost pricinuite... Ei au înţeles greutăţile noastre economice şi au anulat datoria noastră în sumă de peste 90 milioane de dolari... Aceasta este o sumă mare pentru mica noastră ţară, pentru economia noastră". Tito şi-a exprimat speranţa că şi celelalte ţări răsăritene vor urma aceeaşi cale, întrucît Uniunea Sovietică a dat un exemplu de felul cum trebuie să se procedeze faţă de o ţară datornică care a fost reabilitată.

Vorbind despre dezvoltarea continuă a economiei ţării, preşedintele Tito a subliniat că în această privinţă există mari greutăţi: insuficienţa de materii prime, devize, energie electrică etc. Aceasta obligă să se reducă ritmul de dezvoltare a industriei mari, să se termine mai repede construirea obiectivelor-cheie, să se reconstruiască întreprinderile existente şi să se dezvolte în primul rînd industria care lucrează pentru export. Toate acestea, a spus el, vor da posibilitatea de a ridica nivelul de trai al oamenilor muncii şi de a echilibra balanţa de plăţi. Trecînd la caracterizarea situaţiei internaţionale, Tito a continuat:

„Ştiu că pe voi vă interesează acum cel mai mult conferinţa de la Geneva. Şi pe mine m-a interesat şi trebuie să spun că sînt mulţumit de rezultatele acestei conferinţe. Am ajuns la un moment spre care năzuiam întotdeauna, despre care vorbeam întotdeauna şi anume de a duce tratative în jurul mesei verzi la nivelul cel mai înalt, pentru că este mai bine să lupţi în jurul mesei verzi şi să te cerţi dacă acest lucru este necesar, decît să lupţi cu ajutorul puştilor, tunurilor şi al altor arme.

Din fericire am văzut că la conferinţa de la Geneva nu au existat certuri, că s-a găsit relativ uşor un limbaj comun şi că la aceste tratative a domnit un spirit nou. Eu nu susţin că s-a lichidat pentru totdeauna ceea ce a fost şi că nu vor mai exista niciodată neînţelegeri. Ele vor exista, dar s-a făcut un început bun.

În ce mod şi de ce s-a ivit acest spirit nou?

Lumea întreagă — oameni, popoare, naţiuni spun: Nu vrem război. Se înţelege că acest nou spirit de pace, linişte, colaborare, coexistenţă, trebuia să se manifeste şi la conferinţa de la Geneva, deoarece conducătorii celor patru mari popoare au plecat acolo animaţi de aceeaşi stare de spirit ca şi popoarele, şi au dorit să obţină anumite rezultate. După părerea mea, aceste rezultate sînt bune. Nici nu m-am aşteptat la mai mult. M-au mirat chiar în oarecare măsură rezultatele obţinute — şi aceasta este bine.

În prezent, sarcina constă numai în a modifica propunerile conferinţei de la Geneva prin aceea ca Apusul şi Răsăritul să cadă definitiv de acord asupra lor. În luna mai aţi citit propunerile Uniunii Sovietelor cu privire la dezarmare. Şi la conferinţă s-a vorbit despre aceasta".

Referindu-se în această ordine de idei la propunerea lui Eisenhower privind un schimb de informaţii militare între U.R.S.S. şi S.U.A. preşedintele Tito a ironizat pe politicienii care încearcă să folosească această propunere ca un truc propagandistic.

„Aş vrea să spun în legătură cu aceasta că peste hotare anumite elemente încearcă să folosească aceste propuneri în scopuri propagandistice împotriva Uniunii Sovietice. Ele vor să tulbure apa şi să submineze înţelegerea la care s-a ajuns la Geneva. Ele declară că Eisenhower a făcut propunerea să se ia fotografii din avion, dar că ruşii nici nu vor să răspundă la această propunere, ceea ce înseamnă, chipurile, că ruşii nu vor pace. Acest lucru este stupid, este o propagandă rău intenţionată. Sînt profund convins că acest lucru nu are nimic de-a face cu ceea ce vor ruşii în realitate. Sînt convins că ruşii nu doresc pacea mai puţin decît americanii, mai puţin decît poporul englez, mai puţin decît poporul francez decît toate popoarele Europei, precum şi decît toate popoarele lumii".

Preşedintele Tito a acordat o mare atenţie în cuvîntarea sa problemei normalizării relaţiilor sovieto-iugoslave.

„Normalizarea şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia se dezvoltă cu succes. Cînd conducătorii sovietici au vizitat Belgradul, ei au văzut la faţa locului adevărata stare de lucruri de la noi, au văzut că nu sîntem o ţară vîndută, că la noi în ţară nu există baze ale capitalismului, nu există baze ale imperialismului, că n-am trădat ideile lui Marx, Engels, Lenin, că construim la noi în ţară în felul nostru socialismul, că sîntem o ţară iubitoare de pace şi că avem vederi proprii în problemele internaţionale, vederi realiste, iubitoare de pace şi care contribuie la potolirea diferiţilor adepţi ai războiului. Ei s-au convins că Iugoslavia este o ţară independentă şi că ea vrea să rămînă independentă atît faţă de Apus, cît şi faţă de Răsărit, că ea are o cale proprie de dezvoltare şi că nu poate îngădui nimănui să se amestece în treburile ei interne. Ei au văzut toate acestea, au fost de acord şi de aceea am găsit un limbaj comun şi am trecut mai lesne la rezolvarea problemelor colaborării noastre economice pe viitor şi ale colaborării în alte domenii.

Această vizită a fost interpretată în diferite feluri de unii oameni din Occident. Diferite elemente clericale şi alte elemente reacţionare au folosit aceasta ca un prilej de a se deda la atacuri împotriva noastră, ca un prilej pentru a afirma că am fi trecut în lagărul sovietic, adică în lagărul comunist. Noi sîntem comunişti. Dar nu vrem să fim în nici un fel de lagăr, vrem să fim o ţară independentă, care construieşte socialismul şi care prin exemplul ei arată care din căile de construire a socialismului este mai bună — a noastră sau a lor. Dacă în Uniunea Sovietică sau în celelalte ţări răsăritene există lucruri mai bune, le vom folosi bucuros, iar ele dacă vor dori, vor putea învăţa anumite lucruri de la noi. Ei înşişi au spus acest lucru şi sîntem întru totul de acord. Bineînţeles că nu putem lua în seamă anumite interpretări false ale cercurilor reacţionare din Occident. Noi nu putem, de dragul dorinţei cuiva, să luptăm nici măcar în domeniul propagandei împotriva unei forţe atît de uriaşe ca Uniunea Sovietică şi celelalte ţări răsăritene... De ce să continuăm lupta împotriva lor dacă nici ele nu vor să lupte... Aceştia sînt oameni noi care privesc în mod realist dezvoltarea lumii şi care doresc ca diferitele erori şi diferitele acţiuni greşite să nu se repete, oameni care doresc să păşească pe o altă cale, deoarece vor, atît în interesul ţării lor cît şi în interesul întregii lumi, în interesul oamenilor muncii din întreaga lume, să arate că ei nu sînt aşa cum îi acuză Occidentul, că ţara lor este o ţară socialistă. Nu avem motive să nu mergem împreună în toate aceste probleme care sînt folositoare omenirii, păcii în lumea întreagă şi nouă înşine. Vom merge în această privinţă alături de ei, indiferent de ce s-ar spune".

Arătînd în continuare că în unele ţări răsăritene mai există încă oameni cărora nu le este pe plac normalizarea relaţiilor cu Iugoslavia, Tito a declarat:

„Aceasta nu poate duce la înrăutăţirea relaţiilor dintre ţara noastră şi aceste ţări... Avem mari posibilităţi economice şi perspective bune de colaborare cu aceste ţări, care vor fi atît spre folosul unora cît şi al celorlalţi.

Noi le putem exporta lor, iar ele nouă. Putem face schimb de realizări în domeniul culturii şi de alte realizări. Într-un cuvînt, orice s-ar spune în Occident, noi păşim cu curaj, pas cu pas, în direcţia normalizării şi stabilirii unor relaţii prieteneşti cu toate ţările Răsăritului şi în acelaşi timp nu ne vom da înapoi cu nici un pas de la relaţiile noastre prieteneşti cu ţările occidentale. Dorim relaţii bune cu ţările occidentale şi nu există nici un motiv, nici o cauză, pentru ca cineva să se teamă acolo că vom pune cruce, că vom distruge tot ceea ce a fost, că nu ne vom ţine de cuvînt, că vom uita de ajutorul pe care ni l-au dat şi că le vom întoarce spatele. Aceasta nu ar corespunde concepţiilor noastre de politică externă, înscrise pe steagul nostru, şi în primul rînd principiilor coexistenţei şi colaborării pe bază de egalitate în drepturi cu toate popoarele care doresc acest lucru.

Noi dorim să îmbunătăţim şi nu să înrăutăţim bunele noastre relaţii cu S.U.A., Anglia şi cu toate celelalte ţări. Fireşte că nu putem permite ca cineva să se amestece în treburile noastre interne".

În continuare Tito a spus: „există oameni în Occident care ne apreciază nu numai din punctul de vedere al normalizării relaţiilor noastre cu Uniunea Sovietică, ceea ce ar însemna chipurile trecerea noastră în acest lagăr, ci şi din punctul de vedere al respingerii de către noi a diferitelor pretenţii ale Occidentului ca, de pildă, aderarea la vreun acord militar legat de pactul atlantic sau întărirea pactului balcanic din punct de vedere militar etc. Vreau să spun că pactul balcanic este o organizaţie care a fost creată într-o perioadă cînd noi şi partenerii noştri eram în primejdie. Noi l-am creat nu numai în scopuri militare. Fireşte că s-a avut în vedere şi aceasta, dar noi l-am creat pentru ca el să devină o organizaţie care să asigure colaborarea paşnică între noi şi acele ţări din Balcani cu care înainte relaţiile noastre erau foarte încordate. Într-un cuvînt, pactul balcanic a fost creat pentru a împiedica transformarea Balcanilor într-un butoi de pulbere. Fireşte că hotărîrea cu privire la crearea Adunării consultative balcanice am luat-o pentru ca elementul militar al acestui pact să aibă un caracter temporar şi pentru a sublinia necesitatea dezvoltării continue a relaţiilor noastre economice, culturale şi a altor relaţii. Acesta este esenţialul. Dacă am fi început să punem accentul pe latura militară a pactului balcanic, prin aceasta ne-am fi îndepărtat de la politica noastră externă principială. Noi declarăm că primejdia de război a fost înlăturată. Noi declarăm că nu ne ameninţă un război din partea Uniunii Sovietice. Sînt profund convins de acest lucru. Atunci pentru ce să zăngănim aici armele? N-avem nevoie de asta. Prin aceasta, nu numai că nu am fi asigurat o stabilizare a situaţiei în această parte a lumii, dar am fi creat chiar un element de permanentă îngrijorare. Aceasta nu înseamnă însă că nu dorim acest lucru pentru că am intra într-un nou lagăr. Noi vrem ca pactul balcanic să existe, iar latura lui militară va cădea atunci cînd vor fi lichidate şi celelalte organizaţii militare existente, adică pactul Atlanticului şi pactul de la Varşovia".

În încheierea cuvîntării sale Tito s-a referit la aşa-numitul ajutor tripartit. În acest an, a declarat el, Iugoslavia trece printr-o perioadă deosebită în ce priveşte primirea ajutorului tripartit, printr-o perioadă în care acest ajutor încetează. „În acest an, a spus Tito, doar America a promis Iugoslaviei un ajutor, adică ajutorul care a fost aprobat de Congresul S.U.A. Noi am primit şi mai primim încă ajutor militar din partea Americii. În ultimul timp însă, în această privinţă s-au ivit divergenţe despre care scrie atît de mult presa americană. Ni se aduce acuzaţia că nu vrem ca controlul existent în trecut asupra folosirii armamentului ce ni se acordă, să fie continuat. Da, am primit armament şi am acceptat condiţiile, potrivit cărora ele au dreptul să controleze modul în care întreţinem acest armament, dacă nu cumva îl vindem sau îl transmitem altcuiva etc.

Pînă în prezent am îndeplinit toate aceste condiţii, însă ei vor să controleze totul. Noi nu putem admite însă ca ei să controleze unităţile militare care sînt înarmate nu cu armamentul lor, ci cu al nostru. În nici un caz însă noi nu vom permite acest lucru şi îi priveşte dacă ne vor mai da sau nu armament; dacă vor, ne pot sista livrările de armament. Aceasta nu depinde de noi. Putem totuşi primi şi pe viitor armament dar numai în acele condiţii care au existat în trecut, şi nicidecum în condiţii noi, chiar dacă aceasta s-ar întemeia pe vreo nouă lege a lor. Nu putem accepta aceste noi condiţii, deoarece pentru noi sînt valabile legile noastre, iar nu ale lor.

Totodată vreau să subliniez că, indiferent dacă vom primi sau nu vom primi ajutorul (şi ajutorul economic ne este necesar şi am fi recunoscători dacă l-am primi), noi nu vrem ca el să ne fie acordat în condiţii inacceptabile pentru noi. Indiferent dacă vom primi sau nu vom primi ajutorul economic sau militar, relaţiile noastre care au existat în cursul ultimilor ani cu poporul american, cu ţările occidentale în general, nu se vor schimba. Nu le putem întoarce acum spatele numai din simplul motiv că nu ne mai dau ajutor. Îi priveşte. Dacă ei consideră că nu trebuie să ne dea armament pe motivul că afirmăm că nu va fi război şi că deci nu avem nevoie de armament — să procedeze cum vor. În toate acestea există elemente de logică. Are totuşi importanţă faptul dacă o ţară ca Iugoslavia, care are o greutate considerabilă în relaţiile internaţionale, va fi sau nu puternică. Hotărîrea depinde însă de ei. Subliniez că politica noastră faţă de ţările occidentale nu se va schimba în nici un caz şi că vrem să întreţinem relaţii bune atît cu Apusul, cît şi cu Răsăritul. Fireşte că aceste relaţii depind şi de unii şi de alţii, aceste relaţii putînd fi bune cu unii şi deosebit de strînse cu ceilalţi. Este limpede însă un singur lucru, că noi nu putem depăşi limita a ceea ce ar putea duce ţara noastră la relaţii duşmănoase cu oricine ar fi".

Interviul lui E. Faure

NEW YORK 29 (Agerpres). — Preşedintele Consiliului de Miniştri al Franţei, Edgar Faure, a acordat la 27 iulie un interviu corespondentului de la Paris al agenţiei United Press.

Răspunzînd la întrebarea dacă momentul de faţă este sau nu în favoarea unei conferinţe a celor cinci puteri, inclusiv Republica Populară Chineză, asupra problemelor Extremului Orient, Faure a spus: „Nu pot să fac o declaraţie oficială în această problemă, însă pot spune că în general am considerat întotdeauna că contactul direct este util. Experienţa Genevei confirmă părerea mea".

Întrebarea următoare s-a referit la perspectivele conferinţei din octombrie a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Corespondentul l-a întrebat pe Faure în care din cele patru probleme care vor fi discutate în octombrie de miniştrii Afacerilor Externe: reunificarea Germaniei, securitatea europeană, dezarmarea şi relaţiile dintre est şi vest — se poate obţine un succes. Faure a declarat: „Cred că succesul poate fi foarte uşor realizat în cea de a patra problemă — contactul dintre est şi vest — şi destul de uşor în problema dezarmării, în cazul cînd fiecare va da dovadă de bunăvoinţă în această privinţă. Cred că este mai greu să se realizeze un succes în celelalte două probleme legate una de alta şi anume reunificarea Germaniei şi organizarea securităţii europene".

Scurte ştiri

● La 28 iulie N. I. Cekin, conducătorul delegaţiei sovietice care a sosit în Finlanda pentru a duce tratative cu privire la colaborarea tehnico-ştiinţifică dintre Uniunea Sovietică şi Finlanda, a făcut o vizită d-nei Kerttu Saalasti, ministrul Învăţămîntului al Finlandei.

● După o vizită de opt zile în Egipt, D. T. Şepilov, redactor-şef al ziarului „Pravda", a părăsit la 29 iulie oraşul Cairo plecînd pe calea aerului la Moscova. (D. T. Şepilov a fost oaspetele guvernului egiptean cu prilejul sărbătoririi Zilei eliberării).

În timpul şederii în Egipt, D. T. Şepilov a avut întrevederi cu Gamal Nasser, primul ministru al Egiptului, Mahmud Favzi, ministrul Afacerilor Externe, Salah Salem, ministrul Orientării Naţionale, Anvar Sadat, ministru de Stat şi cu alţi oameni de stat şi reprezentanţi ai vieţii publice din Egipt.

● De curînd s-a obţinut punerea în libertate a unui grup de membri ai echipajului petrolierului sovietic „Tuapse", alcătuit din 29 de persoane. La 26 iulie 1955, marinarii sovietici puşi în libertate au fost transportaţi cu avionul de pe insula Taivan la Hongkong, iar la 27 iulie au sosit la Canton.

Se iau măsuri în vederea punerii în libertate şi a celorlalţi membri ai echipajului care mai sînt încă reţinuţi cu forţa în insula Taivan.

● Agenţiile americane de presă anunţă că senatorul George Aiken (republican din Vermont) şi senatorul John Sparkman (democrat din Florida), membri ai comisiei senatoriale pentru Afacerile Externe, au propus joi ca N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov să fie invitaţi să facă o vizită în Statele Unite.

● În cadrul unei conferinţe de presă, primul ministru al Canadei, Louis Saint Laurent, a declarat: „Am fi fericiţi ca conducătorii Uniunii Sovietice să vină aici ca oaspeţi ai guvernului canadian".

● După cum transmite agenţia France Presse, la 29 iulie comisia pentru Afacerile Externe a Adunării Naţionale, după ce a ascultat comunicarea preşedintelui comisiei, Daniel Mayer, a aprobat propunerea de a se trimite o delegaţie în Republica Populară Chineză. Această delegaţie va fi formată din cîţiva membri ai comisiei pentru Afacerile Externe şi va pleca în Republica Populară Chineză probabil la sfîrşitul lunii septembrie sau la începutul lunii octombrie a.c.

● După cum s-a anunţat, agenţia ANSA a confirmat în mod oficial comunicatul statului major general al forţelor armate ale Uniunii nord-atlantice (NATO) cu privire la cantonarea unităţilor americane din Austria în Italia. În comunicarea agenţiei se arată că aceste trupe „vor fi cantonate pe baza articolului 3 din tratatul nord-atlantic".

TELEGRAME

Cu prilejul intrării în vigoare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de K. E. Voroşilov lui Theodor Korner.

DOMNULUI THEODOR KORNER,
PREŞEDINTELE
REPUBLICII AUSTRIACE

VIENA

Vă rog, domnule preşedinte, să primiţi felicitările sincere ale Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ale mele personal precum şi cele mai bune urări pentru poporul austriac în legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate.

Primiţi din partea noastră cele mai bune urări de fericire şi prosperitate pentru poporul Republicii Austriace care a păşit pe calea independenţei şi dezvoltării paşnice.

28 iulie 1955

K. VOROŞILOV

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de N. A. Bulganin lui Julius Raab.

DOMNULUI JULIUS RAAB
CANCELARUL FEDERAL
AL REPUBLICII AUSTRIACE

VIENA

Cu prilejul intrării în vigoare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, vă rog domnule cancelar să primiţi din partea guvernului sovietic şi a mea personal cele mai cordiale felicitări şi urări de prosperitate pentru poporul Republicii Austriace.

Îngăduiţi-mi să-mi exprim convingerea că relaţiile de prietenie dintre ţările noastre se vor întări şi dezvolta spre binele popoarelor Uniunii Sovietice şi Austriei, în interesul unei păci trainice în Europa.

28 iulie 1955

N. BULGANIN

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de V. M. Molotov lui Leopold Figl.

DOMNULUI LEOPOLD FIGL,
MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE
AL REPUBLICII AUSTRIACE

VIENA

În legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, primiţi domnule ministru felicitările mele şi cele mai bune urări pentru poporul Austriei.

Îngăduiţi-mi să-mi exprim convingerea fermă că drumul neutralităţii permanente ales de Austria va asigura poporului austriac binefacerile dezvoltării paşnice şi va servi cauzei întăririi păcii şi securităţii popoarelor europene.

28 iulie 1955

V. MOLOTOV

Delegaţia sovietică la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor a plecat la Varşovia

MOSCOVA 28 (Agerpres). TASS: La 28 iulie, din gara Bielorusă din Moscova a plecat spre Varşovia delegaţia sovietică la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

Din delegaţie fac parte peste 500 de artişti. În total, la 28 iulie au plecat la Varşovia peste 1.000 de persoane.

Delegaţia tineretului sovietic este condusă de un birou compus din A. Şelepin (conducătorul biroului), N. Romanov, S. Romanovski, T. Tverdohlebov şi M. Haldeev.

În oraşul de pe Vistula

Pe harta lumii, Varşovia este reprezentată printr-un mic punct în centrul Europei. Pentru a ajunge aci, mii de tineri şi tinere au străbătut drumuri lungi. Ei au venit din toate colţurile lumii. Ei au venit cîntînd, mîndri de solia păcii şi prieteniei pe care au purtat-o peste mări şi oceane.

Iată străvechiul, dar tînărul oraş de pe malul Vistulei! Iată silueta impunătoare a Palatului Culturii! Iată noua construcţie mare şi modernă a stadionului şi celelalte construcţii ale Festivalului, iată edificiile renăscute din cenuşă care vor adăposti manifestări minunate ale păcii şi prieteniei! Festivalul de la Varşovia va fi într-adevăr sărbătoarea internaţională a tineretului. Tradiţia festivalurilor a devenit scumpă şi apropiată fiecărui tînăr care iubeşte pacea şi zilele de aur ale tinereţii. Şi cei 30.000 de soli ai tinerei generaţii, veniţi din toate colţurile globului, sînt purtătorii marilor năzuinţe de pace şi prietenie, purtătorii năzuinţei de a trăi din plin bucuriile tinereţii.

U.R.S.S.

Un vechi proverb deosebit de cunoscut popoarelor spune că acolo unde sînt trei ruşi — este un cor. Muzica este apropiată sufletului poporului rus, exprimă bucuria muncii creatoare, a vieţii pe care o trăiesc oamenii sovietici. De aceea este şi explicabilă faima de care se bucură ansamblurile, corurile şi orchestrele din Uniunea Sovietică.

Priviţi aceste trei tinere studente ale conservatorului din Kiev. La Varşovia vor face să răsune în cascade de armonie bandurele ucrainene.

Delegaţia sovietică cuprinde numeroase surprize artistice. Iată, de pildă, ansamblul artistic al şcolilor profesionale din Baku. Tinerii ansamblului vor prezenta dansuri populare azerbaidjene, iar capela din Saratov, care foloseşte armonice cu clopoţei, va prezenta melodii populare.

Tineretul iacut, de pe malul mării Laptev şi al mării Siberiei răsăritene, de pe păşunile înalte ale Verhoianskului îşi trimite şi el solii la Festival.

Printre ei se află şi Anastasia Litchina, talentată cîntăreaţă a Teatrului Iacut de Dramă Muzicală. În anul 1949, Litchina a terminat conservatorul „Musorgski" din Urali. Tînăra soprană lirică a devenit o interpretă celebră a ariei Antonidei din opera „Ivan Susanin" de Glinka, a Tamarei din opera lui Rubinştein „Demon", precum şi a operelor lui Ceaicovschi, Rachmaninov, Puccini etc. La Festival, Litchina va fi îmbrăcată într-un frumos costum naţional de mătase, cusut cu blană de vulpe albastră. Ea va cînta şi „Cîntecul de salut" compus special de către Zahar Vinokurov pentru Festivalul de la Varşovia, precum şi multe cîntece iacute şi evence.

Tineretul Uzbekistanului trimite, printre altele, pe Bernara Karieva şi Kunduz Mirkrimova, care sînt eleve ale şcolii coregrafice de pe lîngă Teatrul Mare Academic de Stat din Moscova. Reprezentanţii Uzbekistanului vor executa la Festival şi două dansuri moderne de grup — „horizmilski" şi „tergansk" — simbolizînd viaţa fericită a tineretului uzbec.

Alte amănunte interesante privind delegaţia sovietică la Festival le vom afla în zilele apropiatului Festival.

AMERICA DE SUD

Ce vom mai întîlni la Varşovia?

Cîntecele şi dansurile spaţiilor întinse ale Americii de Sud, de la marele fluviu Rio del Grande pînă la necuprinsele stepe ale Patagoniei, de la ţărmurile Atlanticului pînă la vîrfurile înzăpezite ale munţilor. Se vor întîlni fete frumoase cu păr negru şi băieţi înalţi, bruni de pe plantaţiile cu trestii de zahăr şi bumbac, din fabrici şi porturi, din cîmpiile de cacao şi cafea din Mexic, Argentina, Brazilia, Bolivia, Peru. Vor răsuna ghitarele şi acordeoanele, tamburinele şi castagnetele, cuvintele calde ale melodiilor cîntate în ritmul rumbei şi sambei.

Iată, în fotografie, o tînără din ansamblul teatrului popular brazilian care va prezenta la Festival folklorul oamenilor de culoare neagră din Brazilia. Fotografia noastră prezintă un aspect al dansului „Maracatu", originar din provincia Pernambuco. Membrii acestui ansamblu participă şi la concursul de costume şi artă populară.

La concursul de cîntece participă corul de 20 de persoane „Association Amicale Juvenile", iar la concursul muzical — cvartetul de coarde al televiziunii braziliene, cunoscut în toată America.

Printre soliştii aleşi, se află cunoscutul violonist Norberto Zuckerman, violonista Olimpia Goifman, laureată a numeroase concursuri, ghitaristul Mauricio Oliceia.

La Varşovia vor reda melodiile braziliene renumita cîntăreaţă populară Estelina Egg, cunoscutul bariton Roberto Braga, precum şi una din cele mai bune actriţe braziliene de film, Vanja Orido, cunoscută din filmul „O Cangaceiro" (Banditii) care istoriseşte soarta grea a muncitorilor de pe plantaţii.

Tineretul Americii de Sud este reprezentat şi de cei 200 de tineri ai delegaţiei din Chile. În cadrul delegaţiei se află şi Teatrul liber, care prezintă o piesă dramatică a scriitorului Antonio Acevedo Hernandez, teatrul de marionete „Amuirrucan" şi corala „Pablo Vidales".

În întrecerile sportive concurează Ramon Sandoval, al doilea în cursa de 800 metri plat la campionatele panamericane, Luis Fonseca, alergător cunoscut şi alţii.

Tineretul Americii de Sud este bine reprezentat la Festival!

R. P. CHINEZĂ

Marea Chină, cu cultura şi arta ei multiseculară, şi-a trimis la Varşovia, prin tinerii ei soli, crîmpeie din minunatele ei cîntece şi dansuri. Au venit la Varşovia şi cei doi tineri artişti din fotografia alăturată care interpretează un dans folcloric chinez. Au venit şi alţi numeroşi tineri reprezentanţi ai artei poporului chinez de 600.000.000 de oameni. Din cei 700 tineri delegaţi la Festival, 365 sînt membri ai diferitelor ansambluri artistice, printre care şi o formaţie de tineri interpreţi de la Opera din Pekin.

În programele ce vor fi prezentate la Festival figurează opere clasice, dansuri, coruri şi numere de acrobaţie. Vor fi executate astfel dansuri folclorice ale minorităţii Miao din sudul Chinei, dansul recoltei din provincia Yunnan, dansul prieteniei, dansurile niguri din provincia Sinkiang, dansul săbiilor, dansul dragonilor, dansul cu evantaiul al minorităţii coreene din China de nord-est etc. Corul ansamblului de cîntece şi dansuri va prezenta cîntecul „Apăraţi pacea şi prietenia" compus pentru Festival, o cantată a cunoscutului compozitor Hsien-Hsing-hai precum şi un bogat program de cîntece populare din diferite regiuni ale ţării. În cadrul programelor artistice ale delegaţiei tineretului chinez, va putea fi admirată măiestria tînărului pianist Fu-tsung, care a primit premiul III la cel de al V-lea concurs internaţional Chopin desfăşurat anul acesta la Varşovia.

La Festival îşi vor demonstra măiestria acrobaţi chinezi care s-au bucurat de mare succes în turneele întreprinse recent prin diferite ţări din Europa şi Asia.

Dar în afară de puternicul lot de reprezentanţi ai artei, a venit la Festival şi o largă formaţie sportivă care cuprinde 146 din cei mai buni sportivi ai Chinei, cea mai mare formaţie sportivă chineză trimisă pînă azi la competiţii internaţionale: echipe masculine şi feminine de atletism, de volei, de baschet, de nataţie, de gimnastică, precum şi o echipă de fotbal.

Şi o ultimă noutate: solii tineretului chinez au adus cu ei la Varşovia o expoziţie cuprinzătoare cu tema „Tinerii chinezi în făurirea planului cincinal", precum şi numeroase daruri, printre care minunate porţelanuri, un portret al marelui poet polonez Mickiewicz sculptat pe un splendid vas, o vedere a Varşoviei ţesută pe mătase, un album din timpul vizitei preşedintelui Boleslaw Bierut în China, costume naţionale etc.

PROGRAMUL FESTIVALULUI

31 IULIE. Ziua mult aşteptată a sosit. Pe stadionul central nou construit, 70.000 de tineri asistă la festivitatea de deschidere a Festivalului.

1 AUGUST. A doua zi a Festivalului. În clădirea filarmonicii naţionale are loc deschiderea concursurilor culturale internaţionale.

2 AUGUST. La orele 10 dimineaţa, participanţii la Festival vor lua parte la deschiderea expoziţiilor în Palatul de Cultură şi Ştiinţă.

3 AUGUST. Se desfăşoară ceremonia tradiţională numită „Sărbătoarea internaţională a secerişului".

4 AUGUST. Are loc un mare concert internaţional în onoarea celei de a zecea aniversări a înfiinţării F.M.T.D.

5 AUGUST. Dimineaţa, reprezentanţi ai tuturor delegaţiilor plantează arbuşti în parcul de Cultură şi Odihnă.

6 AUGUST. În centrul Varşoviei se desfăşoară un mare miting închinat coexistenţei paşnice şi prieteniei popoarelor

7 AUGUST. Duminică. Această zi este închinată tineretului polonez. Cu acest prilej, are loc o mare demonstraţie.

8 AUGUST. Asistăm la un mare concert internaţional al studenţilor, organizat de Uniunea Internaţională a Studenţilor.

9 AUGUST. Se desfăşoară trei întîlniri ale tineretului din metropole (Franţa, Anglia, Olanda), cu tineretul din coloniile acestora.

10 AUGUST. Se desfăşoară ceremonia de închidere a concursurilor culturale. Seara, sărbătoarea tinerelor fete.

11 AUGUST. Are loc întîlnirea tinerilor din Asia şi Africa. Concert al laureaţilor concursurilor artistice.

12 AUGUST. Închiderea competiţiilor pentru cucerirea insignei sportive a Festivalului. Sărituri cu schiurile.

13 AUGUST. Închiderea celei de a doua ediţii a Întîlnirilor Sportive Prieteneşti ale Festivalului. Mare carnaval.

14 AUGUST. Ultima zi a Festivalului. Ceremonia de închidere a Festivalului.

Trebuie să mai ştim că în fiecare zi se vor prezenta zeci de spectacole de către diferite ansambluri cultural-artistice şi solişti dintre cei mai renumiţi în întreaga lume.

✦ La Festival participă tineri din 115 ţări.

✦ Se vor prezenta 400 de programe naţionale de operă şi teatru.

✦ Vor fi prezentate 90 de programe internaţionale de ansambluri din 60 de ţări.

✦ La întîlnirile pe profesii participă tineri din peste 100 ţări. Se prevede că filmele înregistrate la Festival vor cuprinde între 120.000—150.000 metri de bandă.

AFRICA

În urmă cu o lună, comitetul naţional de pregătire a festivalului din Tunisia îşi exprima dorinţa de a se întîlni la Varşovia cu tineri din Algeria, Maroc şi Africa Neagră. Va putea fi împlinită această dorinţă? Desigur! Cu toate greutăţile pe care le-au avut de trecut, tineri din diferite colţuri ale Africii vor putea fi prezenţi la Festival.

Tinerii din Africa de Sud, care trecînd prin nenumărate regiuni au organizat în Transvaal festivaluri ale păcii, au trimis cîţiva delegaţi la Varşovia. Din Nigeria se află la Festival o mică echipă artistică care prezintă 7 cîntece, printre care şi cunoscutul Kuri-Kuri, trei dansuri folclorice. Din Ubanghi-Ciari, se află un delegat al Uniunii Sindicatelor C.G.T.

Printre tinerii din Senegal se află şi cîţiva care au desfăşurat o intensă activitate în campania de strîngere de semnături pe Apelul păcii.

Din Alger se află o delegaţie formată din aproape 150 de delegaţi. Printre ei sînt reprezentanţi ai tineretului democratic algerian, ai Uniunii Femeilor Algeriene, tineri muncitori, sportivi dintre care Omar Kebichi, vechi campion algerian de box, El Bezgui Abderrahmane, campion algerian de ciclism pe anul 1954-1955.

Un adevărat succes îl reprezintă delegaţia tineretului din Tunisia care se află la Varşovia. Pentru prima oară a ajuns în afara graniţelor Tunisiei o delegaţie a tineretului democrat, compusă din 30 de tineri şi tinere

Şi Marocul este reprezentat la Festival; 20 de tineri de diferite profesii se află la marea sărbătoare a tineretului lumii.

Poate vorbi oare ceva mai mult despre dorinţa de pace a tineretului din Africa decît aceşti tineri din inima Africii Negre (vezi fotografia) care adună locuitorii unui sat pentru a le vorbi de pace, pentru a le aduce la cunoştinţă conţinutul Apelului păcii? Cuvintele lor se contopesc în aceste zile cu uriaşul glas al tineretului lumii.

R. CEHOSLOVACĂ

Pe scenele şi estradele Festivalului vor putea fi admirate frumoasele dansuri cehe. La Varşovia au sosit mai multe formaţiuni artistice de cîntece şi dansuri ale tineretului cehoslovac. Ele vor prezenta numeroase programe naţionale.

Din delegaţia cehoslovacă, un lot numeros de 600 de tineri îl formează artiştii şi sportivii. Printre ansamblurile artistice care au sosit la Varşovia se află şi o formaţie de dansuri a cunoscutului ansamblu „Lucnica" din Bratislava (fotografia alăturată reprezintă doi tineri din acest ansamblu interpretînd un dans popular).

Au mai venit de asemenea la Festival o formaţie de dansuri a Ansamblului artistic al armatei cehoslovace, un chintet de suflători ai orchestrei simfonice din Brno, orchestra de suflători a Conservatorului din Praga etc.

Printre solişti se numără mulţi tineri artişti de la Teatrul de Stat din Brno, de la Teatrul de Stat din Ostrava şi de la Teatrul Naţional din Praga. Formaţiunile muzicale şi soliştii se prezintă cu un bogat program de piese clasice şi de lucrări ale tinerilor compozitori din Republica Cehoslovacă.

Sportivii cehoslovaci sînt reprezentaţi printr-un mare număr de maiştri ai sportului. E deajuns să amintim prezenţa pe stadioanele festivalului a campionului olimpic Emil Zatopek. Reprezentanţii tineretului sportiv al Cehoslovaciei vor lua parte la absolut toate competiţiile sportive ce se vor desfăşura la Varşovia. Ei sînt hotărîţi să aducă o contribuţie de seamă la succesul Întîlnirilor Sportive Internaţionale Prieteneşti.

JAPONIA

Înfruntînd multe greutăţi, învingînd distanţele mari, solii tineretului japonez au venit şi ei la sărbătoarea tinereţii. Din Hokaido, Hiroshima, Kyoto şi alte provincii ale Japoniei au sosit la Varşovia tineri de cele mai diferite convingeri politice.

Delegaţia tineretului japonez cuprinde cîteva formaţiuni artistice. Vor fi prezentate astfel frumoase dansuri japoneze (fotografia de mai jos reprezintă tineri japonezi interpretînd cunoscutul dans japonez „cu umbrele"). Una dintre cele mai interesante părţi ale programului naţional ce-l va prezenta delegaţia japoneză va fi debutul marelui Cor Central, cel mai bun dintre corurile moderne din Japonia. Vor fi interpretate numeroase cîntece care se află astăzi pe buzele tuturor tinerilor progresişti japonezi cum sînt: „Noi apărăm pacea", „Munţii şi apele patriei iubite" etc.

Studenţii japonezi au trimis la Festival un mare număr de lucrări artistice, fotografii, desene pe tema: „Noi condamnăm bomba atomică". Printre participanţii japonezi la concursurile artistice ale Festivalului se numără artişti de mare valoare ca balerina Macteyama şi cîntăreţul Myahara. Tinerii din cercul de cinematografie al Universităţii Waseda au trimis la Varşovia 5 filme documentare la a căror turnare au participat şi care se intitulează: „Folklorul din Hikoiki", „Plaja din Kuju-kuni", „Elevi nenumăraţi", „Cîntecul pămîntului" şi „Vocea Japoniei". Pentru întîlnirea delegaţilor lor cu tinerii cineaşti din alte ţări, ei au întocmit un raport pe tema: „Caracterizarea cinematografiei japoneze" cuprinzînd o analiză amplă a filmelor japoneze.

Solii tineretului japonez vor contribui din plin la marea manifestaţie împotriva războiului atomic care se va desfăşura la 6 august — ziua comemorării lansării primei bombe atomice la Hiroshima. Ei îi vor învăţa în acea zi pe prietenii lor din toate colţurile lumii cîntecul de luptă al tinerei generaţii a japoniei: „Nu vom permite o nouă bombă atomică".

ANGLIA

Tinerii englezi din fotografia de mai jos vor fi şi ei prezenţi printre cei 1.000 de soli ai tineretului Angliei la Festival. Ei fac parte dintr-o orchestră de jaz organizată special pentru Varşovia şi care va lua parte, printre altele, la reprezentarea unei balade coregrafice închinate Festivalului, compusă de cunoscutul cîntăreţ popular englez Ewan Mc Coll. Balada, al cărei subiect vorbeşte despre dragostea tinerească şi despre prietenia între popoare, va arăta lumii întregi că pentru tinerii englezi de astăzi cîntecul şi dansul sînt strîns legate de viaţa şi năzuinţele poporului. Acest spectacol original şi viu oglindeşte o adîncă dragoste de folclor, cunoaşterea profundă a cîntecelor populare.

Delegaţia britanică va prezenta de asemenea balada „Cerşetorii veseli" de poetul scoţian Robert Burns, care va fi interpretată de un cor al tineretului din Glasgow. Tinerii actori englezi vor prezenta la rîndul lor în cadrul Festivalului piesa lui Shakespeare „Hamlet", precum şi piesa lui Sean O'Casey „Începutul sfîrşitului". Multe puncte atractive din programul solilor tineretului englez vor fi oferite de numeroasele ansambluri artistice şi de cîntăreţi, cum sînt bine cunoscutele formaţii corale „Corul tineretului din Londra", „Cîntăreţii lui Robin Hood", „Corul Londrei de est" sau formaţiile de dans „Dansatorii londonezi ai Festivalului", „Dansatorii din West Middlessex", „Dansatorii nucii de cocos". Valoarea manifestărilor artistice ale delegaţiei engleze va fi întregită prin contribuţia pe care o vor aduce asemenea personalităţi ale vieţii muzicale din Anglia cum sînt cîntăreţele Alma Cogan şi Ana Pollak sau pianistul Leonard Cassini.

Prin „serile de teatru englez", prin spectacolele de pantomimă ce le va prezenta cunoscuta trupă din Southsvark, prin cele patru programe naţionale şi prin participarea la numeroase programe internaţionale, solii tineretului englez îşi vor aduce aportul lor înflăcărat la înfrăţirea tinerei generaţii prin artă, prin farmecul dansului şi cîntecului.

INDIA

Mai reprezentativă ca oricînd. Aceste cuvinte reuşesc poate cel mai bine să caracterizeze delegaţia tineretului indian care participă la Festivalul de la Varşovia.

Delegaţia indiană reuneşte tineri poeţi, muzicieni, dansatori, atleţi şi reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret din toate colţurile Indiei.

La Festival participă şi reprezentanţi ai tineretului indian aleşi în luna mai cu prilejul Festivalului Naţional al Tineretului din Bengalul de Vest, festival salutat de vice-preşedintele Indiei, Radhakrishna, de ministrul de externe şi al sănătăţii, Amritkaur. Delegaţii indieni care participă la Varşovia au fost de asemenea aleşi cu prilejul celor 40 de festivaluri regionale şi locale.

În zilele Festivalului, participanţii vor avea prilejul să vizioneze spectacolul popular „Karakam" din statul Ramilnad. Dansatorul, ţinînd pe cap un vas de pămînt, execută în sunetele cîntecelor şi instrumentelor muzicale populare un dans care cere o deosebită îndemînare.

În delegaţia indiană se află şi 20 de sportivi şi artişti din statul Travancore-Cochin. Printre sportivi, se află tineri cu renume, cîştigători ai unor competiţii cu caracter naţional. Ei vor participa la cea de a doua ediţie a Întîlnirilor Sportive Internaţionale Prieteneşti ale Tineretului.

Deosebit de apreciat va fi şi renumitul ansamblu de balet din Santiniketan, de sub conducerea maestrului Shantodebghosha.

Un spectacol specific pentru zilele Festivalului se va desfăşura în afara scenelor şi a estradelor, pe străzile Varşoviei: zgomotul specific al aparatelor de filmat, iluminatul violent al reflectoarelor.

Printre cineaştii lumii veniţi să imprime pe pelicule imaginile sărbătorii tinereţii, păcii şi prieteniei se află şi renumiţii cineaşti indieni: Lata Mangeshkar, Hemanta Kumar şi Meena Shrey.

Dacă socotim că printre delegaţii la Festival se află şi cunoscutul actor de film indian Bariraj Sahni, conducătorul comitetului pregătitor al Festivalului din Bombay şi alţi artişti de frunte, cu adevărat se poate spune că delegaţia indiană este mai cuprinzătoare, mai reprezentativă ca oricînd.

În fotografie: un dans naţional indian.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52